

2. 2015

Vår kyrkas mission

Kirkkomme *Lähetys*

Kiina & Intia

**Lähetysten uusi peruslinjaus
melkein valmis**

KIRKKOHALITUS[†]
Kirkon lähetystyön keskus

Tilaukset ja osoitteenmuutokset

Puhelin: 09 18021
Sähköposti: lahetyislehti.
kirkkohallitus@evl.fi
Kirkkohallitus/CLK
PL 210, 00131 Helsinki

Julkaisija

Kirkon lähetystyön keskus
PL 210, 00131 Helsinki
Puhelin 09 18021
Faksi 09 1802 350
sakasti.evl.fi > Tutkimukset ja
julkaisut > Lehdet

Päätoimittaja

Risto Jukko
risto.jukko@evl.fi

Toimitussihteri

Danielle Miettinen
ext-danielle.miettinen@evl.fi

Toimitus

Ville Auvinen
Johanna Björkholm-Kallio
Kari Eskelinen
Paula Laajalahti
Anssi Nurmi
Jaakko Rusama
Kimmo Saares
Elina Tervonen

Paino

Unigrafia Oy

Graafinen suunnittelu

Hanna Sario, Unigrafia Oy

Taitto

Hanna Sario, Unigrafia Oy

Painos

3600 kpl

Lehti ilmestyy

kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy
maaliskuussa 2016.

Lehti lähetetään seura-
kuntiin, lähetyslaitteille,
kirkon virassa oleville
papeille, lehtoreille ja
uskonnonopettajille. Tämän
lisäksi ryhmäpostituksena
esimerkiksi seuraaville
tilaajaryhmille: kirkon
lähetysjärjestöt ja hiippa-
kuntien tuomiokapitulit.

ISSN 0789-5135

ISSN 2242-3877 (verkko)

441

Painotuote

697

Kirkkomme Lähetys 2/2015

Kiinan kaupunkikirkot täyttyvät maalta muuttaneista, mutta myös nuoret kou-
lutetut ihmiset ovat liikkeellä. He etsivät
vastauksia hengelliseen kaipaukseen, kirjoit-
taa Suomen Lähetysseuran kirkollisen työn
koordinaattori **Elisa Nousiainen**. Sivut 4–8.

Intian hindunationalistien puristukses-
sa media on erinomainen keino välittää
evankeliumia, kirjoittaa Medialähe-
tys Sanansaattajien lähetysjohtaja **Juha**
Auvinen. Sivut 10–13.

China and India

This issue of our journal is concerned with the theme of Christianity in China and India. The two countries have huge populations, with a relatively small amount of Christians, and yet the number of Christians is growing steadily in both countries. Mission is needed, but in which way? We also present the new mission strategy of our church. It will be implemented in our church's mission from 2016 to 2020. One article deals with the Office for Global Mission, which will celebrate its existence of 40 years next year.

Sisältö

4	Kiinan neljä alkua	24	Yli 30 vuotta kutsumustyössä
9	Unohtumattomalla matkalla	26	Lähetysaiheisia opinnäytetöitä
10	Apostoli Tuomaasta televisioon	29	Kirjat
14	Lähetystyön uusi linjaus valmistumassa	35	Raamattukolumni: Juha Sankamo
16	Kahdeksan karttaa parempaan huomiseen	36	Ajankohtaista
20	KLK 40 vuotta	43	Kierrätyspiste
23	Kolumni: Jaakko Rusama	45	Kolumni: Magnus Riska
		46	Stiftens studieresor
		48	Rukous

KANSIKUVA Ensimmäinen protestantti Kiinan-lähetystyöntekijä Robert Morrison kääntää Raamattua. Työssä avustavat Li Shigong ja Chen Laoy. Morrisonin elämästä kertova kirja on luettavissa internetissä (*Memoirs of the Life and Labours of Robert Morrison*). George Chinneryn maalaus on tämän kirjan kuvitusta.

Kasvavien kirkkojen juuret ovat syvällä Sanassa

KIINASSA ELÄÄ 1,4 miljardia ihmistä, joista kristittyjä on arviolta 25–50 miljoonaa. Intian väkiluku on 1,2 miljardia, josta kristittyjä on 24 miljoonaa. Suomen 5,4 miljoonasta asukkaasta kristillisiin kirkkoihin kuuluu 4,2 miljoonaa ihmistä.

Luvut kertovat, että maailman asukasluvultaan suurimmissa valtioissa kristittyjen määrä on vähäinen suhteessa maiden asukaslukuun. Silti niissä on ainakin kuusi kertaa enemmän kristittyjä kuin Suomessa. Kyseessä eivät siis ole mitkään pienet kristittyjen joukot. Vaikeista olosuhteista huolimatta kirkot täytyvät, toisin kuin Suomessa.

MIKSI KIRKOT kasvavat Kiinassa ja Intiassa ja globaalissa etelässä muutenkin? Yksiselitteistä syytä on vaikea sanoa. Sen perusteella mitä olen nähnyt, yksi syy on kristittyjen syvä rakkaus Raamattuun ja luottamus sen sanaan.

On suuri asia, että saa omalla kielellään Raamatun, joka kertoo ihmisiä rakastavasta Jumalasta ja liikkeellä olevasta Jumalan kansasta, kirkosta. Evankeliumin sanoman ymmärtäminen antaa halun kertoa siitä toisillekin.

Toinen syy kristittyjen määrän kasvuun Kiinassa ja Intiassa on se, että evankeliumin sanoma antaa erityisesti yhteiskunnan syrjityille ja syr-

Aarne Ormio

RISTO JUKKO, dosentti, TT
Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja

jäytyneille ihmisarvon. Meidät on kaikki luotu Jumalan kuviksi. Jumala rakastaa meitä elämässämme epäonnistuneita ihmisiä rajattomasti ja yhtä paljon, koska Jeesus on kuollut ja ylösnoussut kaikkien puolesta. Evankeliumi antaa ihmiselle arvon.

SUOMEN EVANKELIS-LUTERILAINEN kirkko ja sen järjestöt voivat tukea kirkkojen toimintaa sekä Intiassa että Kiinassa. Tämä on suuri etuoikeus. Meillä pohjoisen kristityillä on paljon oppimista kiinalaisilta ja intialaisilta kristityiltä luottamuksesta Raamatun sanaan ja evankeliumin voimaan.

Emme ole vielä oivaltaneet, kuinka monilla tavoilla kirkon lähetys ja sen yhteys globaaliin etelään voi uudistaa ja rohkaista meitä kristittyjä täällä pohjoisessa. Miksi me opimme niin hitaasti?

Risto Jukko

Kirkkomme Lähetys 50 vuotta sitten

Vuorovaikutusta toivotaan

TOIVOTTAVASTI LEHTI ehtii käsiinne hyvissä ajoin syyskauden ohjelmaa suunnitellessanne, ja toivottavasti siitä on jotakin hyötyä pyrkiessänne valaisemaan lähetysvastuuta Suomen kristityille.

Hyöty tulee varmasti vastaisuudessa olemaan paljon suurempi, jos tämän alun pohjalta syntyy vuorovaikutusta, niin että kirjoitatte arvostelua ja toivomuksia odottamatta erityistä henkilökohdasta pyyntöä.

Jo tiedoista, missä määrin tätä lehteä luetaan tänä painotuotteiden runsauden aikana, olisimme kiitollisia. Sekä posti (Aulangontie 6 A, Hämeenlinna) että puhelin (917-28085) toimivat. Henkilökohtainen tapaaminenkin on näissä asioissa helposti järjestettävissä (150 kilometrin säteellä Hämeenlinnasta asuu yli puolet koko maan väestöstä).

Alpo Hukka

Kirkkomme Lähetys kesäkuu 1965

Kiinan neljä alkua

*Kiinan lähetysten historiassa tunnetaan neljä alkua.
Kristinuskon toivat maahan nestoriolaiset, fransiskaanit,
jesuiitat ja protestantit.*

KIINAN LÄHETYKSEN historiassa erotetaan yleensä neljä alkua sen mukaan, ketkä veivät kristinuskon sanomaa Kiinaan. Kristillisen lähetystyön pioneereina pidetään nestoriolaisia, jotka lähtivät Kiinaan 600-luvulla idän kirkosta. He kulkivat Silkkitietä maan pohjoisosiin.

1200-luvun lopulla fransiskaanimunkit etenivät samaa tietä Pekingiin saakka. Kolmas Kiinan-lähetysten jakso alkoi uuden ajan alussa portugalilaisten tutkimusmatkaajien saavuttua meriteitse maan itärannikolle.

Jesuiitat tekivät kristinuskon levittämisen lisäksi merkittävää työtä idän ja lännen lähentämiseksi. He välittivät muun muassa tietoa tieteestä saavutuksista ja kulttuurista.

Neljäs alkua toi Kiinaan protestantit. Protestanttisen lähetystyön alkua ajoitetaan yleensä vuo-

teen 1807, jolloin brittiläinen **Robert Morrison** saapui maahan kauppalaivaston mukana.

Jo fransiskaanimunkit olivat tehneet raamatunkäännöstyötä, mutta ensimmäistä kiinankielistä Raamattua pidetään Robert Morrisonin työn tuloksena. Raamattu painettiin vuonna 1823.

Suomalaiset liittyivät lähetystyön ketjuun 1800-luvun lopulla, kun **Agnes Meyer** lähti Vaapaakirkon lähettämänä **Hudson Taylorin** perustaman Kiinan sisälähetysten palvelukseen.

Suomen Lähetysseuran ensimmäinen työntekijä **Hannes Sjöblom** saapui Keski-Kiinan Hunaniin vuonna 1902.

Kiinan lähetys on aina ollut riippuvainen hallitsijoiden suosiosta. Nestoriolaislähetystä kesti noin 200 vuotta ja se päättyi Tang-dynastian keisarin **Wuzongin** vastustukseen.

Jinshin satamaranta. Suomen Lähetysseuran lähetystyöntekijä Hannes Sjöblom kuvailee näkymää kirjeessään vuodelta 1902: ”Pitkällisen ja tuiman pohjatuulen hidastuttamana saavuin vasta lauantaina 13. p. jouluk. ensimmäiseen ja pääasiallisimpaan päämaaliin Tshenshihin (myös Tshinshi ja Tsinshi). Saapuessani sinne kohtasi minua suurenmoinen näky: taajat mastometsät satamassa ja lukematon paljous taloja. Kaikki merkit todistivat että nyt saavuin yhdelle Hunanin vilkkaimmista liikepaikoista.”

Fransiskaanit toimivat mongolihallitsijoiden suojeluksessa vajaat sata vuotta. Kun mongolidynastia Yuan kukistui, kristinusko joutui vierasmaalaisena uskontona vastatuuleen.

Jesuiitat toimivat toistasataa vuotta keisarin hovissa, kunnes kristillinen lähetystyö kiellettiin Qing-dynastian aikana vuonna 1724. Syynä oli kiista esi-isien palvontariitistä.

Kiinan kansantasavallan ensimmäinen puhemies **Mao Zedong** päätti neljännen lähetystyön aallon vuonna 1949.

Maan alta uuteen kasvuun

Kiinan kirkon nykyisestä kehityksestä on mahdollista puhua viittaamatta Mao Zedongiin. Hän ohjasi kansantasavallan ideologisen ilmapiirin

rakentamista. Kirkollisessa kentässä ilmapiirin muutos näkyi ulkomaisen lähetystyön kieltämisellä ja Kolmen itsen isänmaallisen liikkeen perustamisena heti kansantasavallan perustamisen alkuvuosina.

”Kolme itseä” viittaa maan kirkollisen toiminnan itsenäisyyteen. Kirkkojen hallinnon, talouden ja julistuksen tulee olla kansallisissa käsissä. Ideologinen ilmapiiri kiristyi vähitellen ja huipentui kulttuurivallankumouksen ajan poliittiseksi kuohunnaksi (1966–1976). Tuona aikana seurakunnat hävisivät maan alle. Kansantasavallan arvojen vastaisena pidettyä kirjallisuutta, Raamatut mukaan lukien, hävitettiin näkyvästi ja järjestelmällisesti.

Uudistuksen vuodet

Maon kuoltua vuonna 1976 vanha johto syrjäytettiin ja Kiinassa alkoivat uudistusten vuodet. Pyrkimykset avoimuuteen näkyivät myös kirkollisessa kentässä: Kiinan kristillinen neuvosto perustettiin vuonna 1980.

Neuvoston tehtäväksi tuli huolehtia teologisesta koulutuksesta ja kristillisen kirjallisuuden painamisesta. Säilyneitä kirkkorakennuksia palautettiin vähitellen seurakuntien käyttöön ja uusien kirkkojen rakentaminen alkoi.

Kolmen itsen isänmaallinen liike säilyi kirkon poliittisena siipenä. Sen tehtäväksi jäi hoitaa kirkon yhteiskunnallista vastuuta eli käytännössä yhteyksiä viranomaisiin. Nykyisinkin vakiintuneissa seurakunnissa kristillinen neuvosto ja kolmen itsen liike toimivat rinta rinnan muodostaen ”kahden komitean” (liang hui).

Virallisen kirkon johto arvioi Kiinan protestanttikristittyjen määrän olevan noin 23 miljoonaa. Uskontoja tutkiva PEW Research Centre arvioi vuonna 2011, että luku olisi noin 67 miljoonaa. Joidenkin arvioiden mukaan luku on jopa 130 miljoonaa.

Arvioiden suuret erot kertovat vaikeudesta lähestyä Kiinan herkkää uskonnollista kenttää. Toisaalta ne kertovat arvioijan asemasta. Viralliset arviot ovat yleensä maltillisempia kuin epäviralliset.

Valintoja ja vaikutuksia

Kiinan kristillistä kenttää jakaa suhtautuminen virallisuuteen. Kun uskonnonharjoittaminen jälleen sallittiin, osa Kiinan kristityistä valitsi pysyttyänsä virallisen kirkon ulkopuolella. He muodostivat maanalaisia seurakuntia.

Nykyisin rekisteröimättömistä seurakunnista käytetään ilmaisua kotikirkko tai kotikirkkoliike. Keskusteluissa kiinalaisten kristittyjen kirkollisista taustoista voi havaita yhteneväisyyksiä Suomes-
sa käytävään keskusteluun. Virallinen kirkko ja

valtiokirkko voidaan nähdä instituutioina, joiden aseman säilyttäminen voi painaa enemmän kuin raamatulliset periaatteet.

Raamatulla on kuitenkin kiistaton asema sekä virallisessa kirkossa että kotikirkkoliikkeessä. Kun niitä oli saatavilla vain vähän, kristityt opettelivat ulkoa kokonaisia Raamatun kirjoja ja kirjoittivat niitä itse muistiin.

Tapasin Anhuin maakunnassa pastorin, joka kertoi äitinsä piilottaneen Raamatun isoon riisiasiaan kulttuurivallankumouksen aikana. Hän tiesi, että Raamatun löytyminen astiasta tarkoittaisi julkista häväistystä ja jopa hengen menettämistä.

Yksityisen hartauselämän harjoittaminen Raamatun äärellä ei Kiinan yhteisöllisessä kulttuurissa ole kovin tavallista, mutta esimerkiksi pienpiireissä Raamatun jakeita opetellaan yhdessä ulkoa. Jumalanpalveluksissa seurakunta usein lukee Raamatun tekstit ääneen yhdessä pastorin kanssa.

Raamattua käännetään jatkuvasti vähemmistökansoille, joita on virallisen laskutavan mukaan 55. Lisäksi vanhoja vähemmistökielisiä raamatunkäännöksiä uudistetaan.

Suomen Lähetysseuran ensimmäinen työntekijä Hannes Sjöblom oli mukana perustamassa poikakoulua Jinshiin vuonna 1903. Kuvassa Sjöblom seisoo takarivissä oikealla. Tyttökoulu avattiin joitakin vuosia myöhemmin.

Yksi sukupolvi puuttuu

Kristillisen kentän kahtiajaon ja Raamatun vanhan aseman lisäksi historian tapahtumat ovat jättäneet merkkinsä myös virallisen kirkon työntekijäkuntaan. Vastaperustetun Kiinan kristillisen neuvoston johtoon nousi sukupolvi, josta suuri osa oli kasvanut lähetyks kristillisessä perinteessä 1900-luvun alkupuolella.

Kuten virallisen kirkon ensimmäinen ja ainoa piispa **K. H. Ting**, monet kirkon johtajat olivat käyneet kristillistä koulua ja yliopistoa.

Jo kansantasavallan alkuvuosikymmeninä poliittiset tapahtumat rajoittivat pappiskoulutusta, vaikka esimerkiksi Helsingin yliopistosta kunniatohtorin arvon saanut pastori **Cao Shengjie** valmistui Nanjingin teologisesta seminaarista 1950-luvulla. Käytännössä työntekijäkaartissa on yhden pappissukupolven vajuus.

Yksi nykykirkon suurimmista haasteista on luoda resurssit kasvavan kirkon tarpeisiin. Esimerkiksi työntekijäkoulutukseen sopivaa kiinankielistä teologista kirjallisuutta on saatavilla rajoitetusti ja koulutettuja työntekijöitä tarvitaan seminaareihin ja seurakuntiin.

Tällä vuosikymmenellä Kiinan kaupunkiväestön osuus ohitti ensimmäistä kertaa maaseutuväestön osuuden. Kaupunkikirkot täyttyvät maalta muuttaneista, mutta myös nuoret koulutetut ihmiset ovat liikkeellä ja etsivät vastauksia hengelliseen kaipaukseen.

Elisa Nousiainen

Kirjoittaja on Suomen Lähetysseuran kirkollisen työn koordinaattori, joka työskenteli Kiinassa Anhuin ja Yunnanin maakunnissa 1999-2001 ja 2005-2006 sekä Hongkongissa 2006-2012.

Vuolaita virtoja ja sitkeitä puroja

Kiina ja sen kirkot koostuvat lukemattomista todellisuuksista. Elisa Nousiainen kuvaa moninaisuutta kahdella välähdyksellä sunnuntaiaamun jumalanpalveluksista.

KELLO LÄHESTYY kymmentä. Etelä-Kiinassa sijaitsevan Kunmingin Pyhän Kolminaisuuden kirkon toinen aamujumalanpalvelus on alkamassa. Viisikerroksisen rakennuksen kolme alinta ovat jumalanpalvelusväelle, toisessa ja kolmannessa kerroksessa kuorin tapahtumia voi seurata videon kautta.

Kirkko on tupaten täynnä. Aamupäivästä koolla on pääasiassa keski-ikäisiä ja sitä vanhempia, nuoret tulevat vasta iltapäivän jumalanpalvelukseen.

Pastori esittää saarnassaan kysymyksiä seurakunnalle, joka ei arastele vastata. Lopuksi pastori kehottaa ensimmäistä kertaa mukana olevia nousemaan penkeissään ylös, niin että muut seurakuntalaiset voivat toivottaa heidät tervetulleiksi. Halukkaat voivat myös tulla keskustelemaan kristinuskon kysymyksistä jumalanpalveluksen jälkeen.

Kunming on Yunnanin maakunnan pääkaupunki, jossa asuu noin viisi miljoonaa asukasta. Kaupungissa on kolme kirkkoa ja vastavalmistunut teologinen seminaari. Koko maakunnan asukkaista lähes puolet kuuluu johonkin etniseen

vähemmistöön. Esimerkiksi Lisu-vähemmistön kylissä kristittyjen määrä saattaa nousta lähes 40 prosenttiin.

Noin tuhat kilometrin päässä Kunmingistä kymmenhenkinen seurakunta on kokoonnutunut kerrostalohuoneiston olohuoneeseen Luoteis-Hunanissa. Seurakuntalaisilla on käsissään virsikirjat ja Raamatut.

He viettävät jumalanpalvelusta kokoontumistilassa, joka on viiden vuoden aikana kolmas, vaikka seurakuntaa paimentaa virallisen kirkon evankelista. Tilan vaihtuessa myös seurakuntalaiset vaihtuvat, koska kirkkomatka saattaa joillekin kasvaa liian pitkäksi.

Jumalanpalveluksen jälkeen evankelista lähtee bussilla maaseutukylään pitämään toista jumalanpalvelusta. Matkaan menee loppupäivä. Luoteis-Hunanissa asuu noin 2,6 miljoonaa ihmistä, joiden parissa työskentelee kolme virallisen kirkon virkaan vihittyä pastoria. Täällä kristittyjä arvelaan olevan väestöstä alle yksi prosentti.

Elisa Nousiainen

Viiden virallisen uskonnon maa

Protestanttisuus luetaan yhdeksi Kiinan viidestä virallisesta uskonnosta. Muut neljä uskontoa ovat buddhalaisuus, taolaisuus, islam ja katolisuus.

Viralliset seurakunnat ja uskonnolliset yhteisöt ovat yhteiskunnalliselta asemaltaan yhdistyksiä, joiden jäsenillä on perustuslain mukaan oikeus harjoittaa uskontoaan tähän tarkoitukseen rekisteröidyssä tilassa. Uskontoon pakottaminen tai käännäyttäminen sen sijaan on Kiinan uskonnonvapauslaissa kielletty.

Uskonnon toimintaa valvovat uskontovirastot paikallishallinnon lukuisilla eri tasoilla. Valtakunnallisesti uskontovirastoista vastaa valtion uskontoasiain virasto. Protestanttisia seurakuntia voi edelleen rekisteröidä vain Kiinan virallisen eli Kolmen itsen kirkon yhteyteen.

Kiinan katolisen isänmaallisen yhdistyksen eli virallisen katolisen kirkon jäsenmääräksi arvioidaan noin 5,3 miljoonaa. Katolisten uskovien kokonaismääräksi on arvioitu noin 12 miljoonaa. Virallisen katolisen kirkon piispan nimittää Kiinassa valtio, mikä rikkoo katolista kirkkojärjestystä. Vatikaani ei tunnusta Kiinan virallista katolista kirkkoa.

Elisa Nousiainen

Kuorolaisia yizunkielisessä jumalanpalveluksessa.

Silja-Maaria Kavaston arkisto

Unohdumat

Porin Teljän seurakunnan kappalainen Silja-Maaria Kavasto tutustui Kiinan kristittyjen arkeen ja seurakuntansa tukemaan raamattutyöhön.

VIIME VUODEN syyskuussa osallistuin Suomen Pipliaseuran matkalle Kiinaan. Oma seurakuntani Porin Teljä tukee Pipliaseuran Kiinan raamattutyötä. Lähetystyöstä vastaavana pappina olen seurannut työn kehittymistä yli kymmenen vuoden ajan. Raamattutyön lisäksi halusin tutustua Kiinan kirkkoon ja kristittyjen tilanteeseen tässä vastakohtien maassa.

Runsaasti käännettävää

Matkan alkuosa kului Etelä-Kiinassa Yunnanin maakunnassa, jossa kristittyjä on 800 000. Heistä lähes 85 prosenttia kuuluu vähemmistökansoihin. Maakunnan pääkaupungista Kunmingista käsin tutustuimme raamatunkäännöstyöhön vähemmistökielten parissa.

Eri puolilla maakuntaa oli meneillään seitsemän käännöshanketta. Kiinassa arvellaan olevan noin 250 vähemmistökieltä, virallinen luku on 55. Raamattu tai sen osia on käännetty vasta pienelle osalle kieliä.

Kirkko tukee vähemmistökansoja myös lukutaitotyön, koulutuksen ja terveydenhuollon kautta. Myös kirkon vammaisten parissa tekemä työ on merkityksellistä maassa, jossa vammaisten asema on vielä heikko.

Kunmingissa vierailimme uuden teologisen seminaarin rakennustyömaalla. Se vastaa omalta osaltaan Kiinan kasvavan kirkon jatkuvaan työntekijäpulaan. Kymmentätuhatta kristittyä kohden saattaa olla vain yksi palkattu työntekijä. Seurakunnat toimivat pitkälti vapaaehtoisten varassa. Vuoriston pienet seurakunnat lähettävät opiskelijoita seminaariin ja kustantavat lukukausimaksut toiveenaan saada koulutettu työntekijä omalle alueelleen.

Yhden päivän vietimme köyhässä Etelä-Kiinan vuoristokylässä hankalien taipaleiden taka-

tomalla matkalla

Silja-Maaria Kavaston arkisto

Silja-Maaria Kavasto yizun kansan vieraana jumalanpalveluksessa.

na. Oli lämmintä ja kosteaa, kun kävelimme lopumatkan hiljaisessa vuoristossa kauniin laulun kaikuessa laaksosta. Pienen kristityn Fagu-kylän Yizu-niminen kansa odotti parhaimpiinsa pukeutuneena ensimmäisiä ulkomaalaisia vieraitaan kivistä ja savesta rakennetun kirkkonsa edessä.

Osallistuimme yizunkieliseen jumalanpalvelukseen, jossa seurakuntalaiset lukivat yhteen ääneen 1. Mooseksen kirjan koekäännöstä. Meille tarjottiin 20:n ruokalajin ateria kylän suurimman talon verannalla. Näin runsaasti he syövät ainoastaan jouluna ja kiinalaisena uutena vuotena. Vierailumme kesti vain hieman yli kaksi tuntia, mutta osaksemme tullut vieraanvaraisuus lämmittää edelleen.

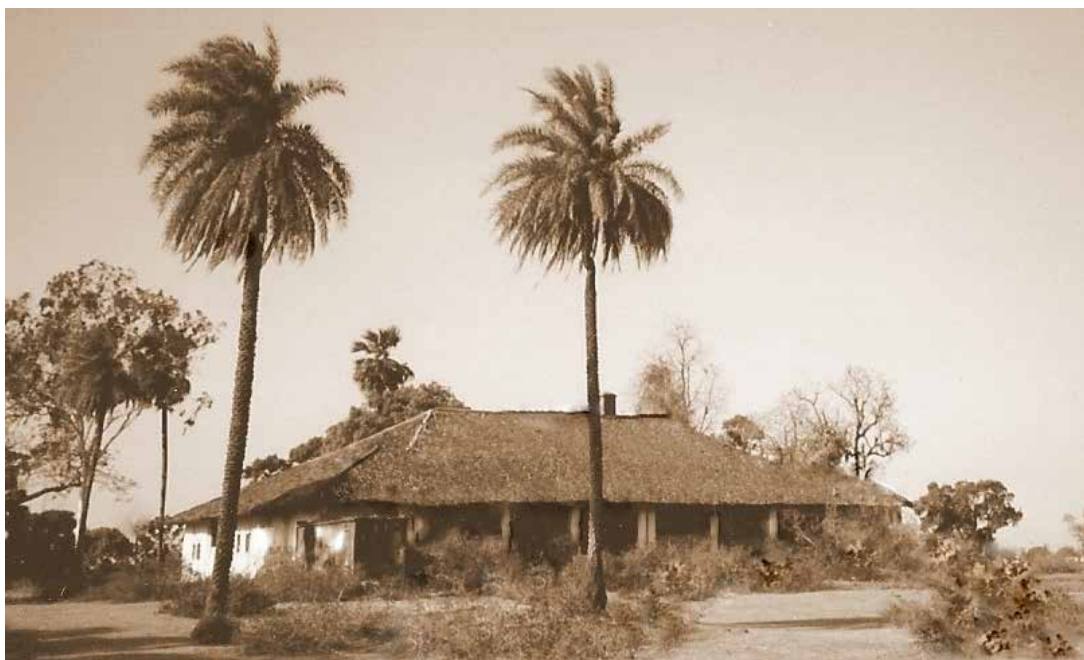
Nanjingin suurkaupungissa tutustuimme koko Kiinan ainoaan teologiseen instituuttiin. Vain

siellä on mahdollista saada yliopistotason teologista koulutusta.

Samaisesta kaupungista löytyy myös maailman suurin raamattukirjapaino, jossa painetaan Raamattuja eri kielillä miljoonan kappaleen kuukausivauhtia. Kirjapainoa ylläpitävät Yhtyneet Raamattuseurat sekä kristittyjen perustama Amity Foundation, joka on ollut vuodesta 2010 Kiinan suurin hyväntekeväisyysjärjestö.

Matkamme päättyi Shanghaissa täpötäydessä kirkossa vietettyyn jumalanpalvelukseen. Kirkon pihalla pienessä raamattukaupassa kävi kuhina. Kiinan kirkko näyttäytyi vaikeuksista huolimatta tulevaisuuteen luottavana rohkaisijana ja toivon välittäjänä.

Silja-Maaria Kavasto

Suomi-lähetysasema rakennettiin 1860-luvulla Hazaribaghiin Koillis-Intiaan.

Apostoli Tuomaasta televisioon

Intiassa asuu 1,2 miljardia ihmistä, joista kristittyjä on vain kolme prosenttia. Maassa on tehty lähetystyötä apostoli Tuomaan ajasta alkaen. Nykyisen hindunationalistisen politiikan puristuksessa media on erinomainen keino evankeliumin välittämiseen, kirjoittaa Medialähetys Sanansaattajien lähetysjohtaja Juha Auvinen.

INTIAN KRISTITYT ovat muiden vähemmistöjen tapaan joutuneet ahtaalle kansanpuolue BJP:n johtaman hallituksen tultua valtaan toukokuussa 2014.

Valtapuoluetta lähellä olevat hindunationalistiset ryhmät ovat toimeenpanneet pääasiassa kristittyjen ja muslimien joukkokäännyttämisä hindulaisuuteen. Näitä on edistetty rahan lisäksi myös uhkailulla, pelottelulla ja väkivallalla. Useita kirkkorakennuksia on tuhottu.

Hindut kutsuvat toimintaansa nimellä ghar wapsi, ”kotiin paluu”. Sen nimissä järjestetään päivittäin seremonioita, joissa jopa yli sata kristittyä on kerralla liitetty hindulaisuuteen. Kuitenkin

perustuslain artiklan 25 mukaan jokaisella intialaisella on vapaus valita uskontonsa sekä harjoittaa ja levittää sitä.

Kääntyminen kiellettyä

”Kotiin paluulle” rinnakkainen ilmiö on hindulaisuudesta muuhun uskontoon kääntymisen kieltävä laki. Viime vuosina tällainen laki on tullut voimaan kuudessa Intian 29 osavaltioista.

Intian 1,2 miljardin väestöstä hinduja on 80, muslimeja 14 ja kristittyjä alle kolme prosenttia. Lisäksi maassa elää muun muassa buddhalaisia, jainalaisia ja sikhejä.

Monet suvut ovat olleet kristittyjä satoja vuosia. Valtaosa Intian kristityistä kuuluu alkupe räiskansoihin eli adivaseihin ja kastittomiin daliteihin. Heistä on tullut kristittyjä muun muassa siksi, että ylimpiin kasteihin kuuluvat hindut eivät hyväksyneet heitä temppelieihinsä ja kielsivät heidän ihmisarvonsa ja -oikeutensa.

Kasvava kristittyjen joukko ja vaikutusvaltaiset kirkkojen edustajat kysyvätkin, kenen kotiin kristittyjen pitäisi hindunationalistien mielestä palata. Eivätkö muihin uskontoihin kuuluvat olekaan Intian lapsia ja täysivaltaisia kansalaisia?

Kristittyjä Tuomaan ajoista

Perimätiedon mukaan kristinusko saapui Intiaan apostoli **Tuomaan** tuomana vuonna 52. Tuomas perusti seitsemän seurakuntaa nykyisen Keralan osavaltion alueella ja kohtasi marttyyrikuoleman vuonna 72 Mylaporessa, nykyisessä Chennaissa.

Tuomaan työn seurauksena syntyi yhä vaikuttava Mar Thoma -kirkko. Apostolin hauta Chennain Santhome-basilikassa on yksi kolmesta apostolin haudasta Pyhän maan ulkopuolella. Muut kaksi ovat Pietarin hauta Roomassa ja Jaakobin hauta Santiago de Compostelassa.

Toinen Intian kristinuskon juuri ovat Itä-Syyrian kristityt kauppiat ja lähetystyöntekijät, jotka tulivat Intiaan 600-luvulla.

1400-luvun loppupuolella eurooppalaiset levittivät kristinuskoa Intiaan. Espanja ja Portugal etsivät kauppareittejä ja loivat alueelle siirtomaa-hallintoa. Eurooppalaisista löytöretkeilijöistä Intiaan saapui ensimmäisenä portugalilainen **Vasco da Gama** vuonna 1498. Hänen vierailuaan seurasi kauppaa-aseman perustaminen Intian länsirannikolle.

Xavier ja Ziegenbalg

Portugalin Intian-kuvernööri **Alfonso de Albuquerque** rohkaisi seka-avioliittoja ja Portugalin siirtomaa-alueille kasvoi portugalilais-intialainen kristillinen väestö.

Espanjalainen katolilainen lähetystyöntekijä **Francis Xavier** saapui Intiaan vuonna 1542. Hänen työnsä oli merkittävä askel kristinuskon leviämiselle. Italialainen jesuiitta **Roberto de Nobili** puolestaan otti vuonna 1606 käyttöön tamilin kielen ja aloitti kristinuskon kontekstualisoinnin.

Myös ranskalaiset edistivät katolista uskoa, kun taas hollantilaiset, britit ja tanskalaiset toivat protestanttisen uskon.

Luterilaisen Tanskan kuningas **Frederik IV** lähetti vuonna 1706 Tanskan kauppa-asemalle Itä-Intian Trankebariin kaksi nuorta saksalaista teologia, jotka olivat hallelaisen pietismin hedelmiä. **Bartholomew Ziegenbaltista** ja **Heinrich Blütschausta** tuli näin historian ensimmäiset luterilaiset lähetystyöntekijät. Ziegenbalg käänsi katekismuksen, Uuden testamentin ja muuta kirj

Apostoli Tuomas venäläisen ikonimaalarin kuvaamana 1700-luvulla.

Wikipedia

Bandhian kylässä on ollut kristittyjä vuodesta 1840 alkaen. Monet kyläläiset kuuntelevat kristillisiä radio-ohjelmia.

Pyhän Tuomaksen basilika Chennaissa.

Wikimedia/Arun Ganesh Planemad

jallisuutta tamiliksi, perusti kouluja ja kirjapainon. Kaksikon työn hedelmää on maan vanhin luterilainen kirkko, Tamilien evankelis-luterilainen kirkko.

Suomalaiset syttyvät

Myös Suomella on osuutensa Intian-lähetyksessä. Kaksivuotiaalla Suomen Lähetysseuralla oli

vuonna 1861 koossa niin paljon seurakunnista kertyneitä varoja, että seuran johto mietti omien lähettien lähettämistä. Seuran säännöt edellyttivät, että kertyneet varat oli ohjattava muiden seurojen toimintaan, ellei omia lähettejä ollut näköpiirissä.

Syksyllä vuonna 1860 Lähetysseuran mielenkiinto oli herännyt Berliinissä toimivaa Gossnerin lähetysseuraa kohtaan, jonka valmiiksi koulutettuja lähetystyöntekijöitä ei varojen puutteessa voitu lähettää. Lähetysseura päätti kustantaa yhden työntekijän kolmeksi vuodeksi ja lähetti Berliiniin 2000 ruplaa. Gossnerin lähetysseura tarjosi nimikkolähetiksi Pommerissa syntyneen 24-vuotiaan **Herman Onaschin**, jonka kohteena oli Intian Chotanagpur.

Lähetysasema Koillis-Intiaan

Suomessa lähetysväkeä innostettiin julkaisemalla *Lähetysanomissa* Intian lähetystyöstä kertovia artikkeleita. Päästyään Intiaan vuonna 1861 Herman Onasch kertoi kirjeissään työnsä alkuvaiheista Chotanagpurissa. Ensimmäinen nimikkolähetti alkoi juurtua suomalaisten mieliin omana lähettinä.

Vuoden 1861 lopulla voitiin jo kertoa, että Suomi-niminen lähetysasema oli rakenteilla Hazaribaghin kaupungin liepeille. Varsinainen lähetystyö oli tarkoitus aloittaa santaalien parissa.

Santaalit kuuluvat alkuperäiskansoihin, adiva-seihin. Työ menestyi hyvin ja kastettujen määrä kasvoi tasaisesti.

1840-luvulla alkaneen lähetystyön seurauksena syntynyt Evankelis-luterilainen Gossner-kirkko itsenäistyi ensimmäisen maailmansodan jälkeen, ja siitä on kasvanut Intian kolmanneksi suurin luterilainen kirkko.

Kaikkiaan Intiassa on 11 Luterilaisen maailmanliiton jäsenkirkkoa, joihin kuuluu yhteensä lähes neljä miljoonaa jäsentä. Lisäksi maassa on noin miljoona luterilaista, joiden kirkot eivät kuulu Luterilaiseen maailmanliittoon.

Saksan, Pohjoismaiden ja Yhdysvaltojen luterilaisten lähetysseurojen vaikutus Intian kirkkojen syntyyn on ollut merkittävä. Valtaosa luterilaisista kirkkoista syntyi 1800-luvulla. Luterilaiset kirkot tunnetaan laajamittaisesta koulutus- ja sosiaalityöstä sekä lähetysinnostuksesta, jonka myötä monien kirkkojen toiminta on levinnyt syntysijoiltaan useampaan Intian osavaltioon.

Radion rinnalle televisio

Protestanttinen mediajärjestö TWR tuottaa kristillisiä radio-ohjelmia Intiassa yhteensä 67 kielellä. Kirkon lähetysjärjestöistä Medialähetys

Sanansaattajat (Sansa) tukee ohjelmien tekoa 17 kielellä. Sansa tukee myös Intian luterilaisten kirkkojen mediakoulutusta.

TWR on aloittanut televisiotyön, jossa on mukana Sansan projektityöntekijä **Amarjit Chugh**. Hän käsikirjoittaa ja toimittaa Sinun toivosi -nimistä hindinkielistä ohjelmaa, joka näkyy viikottain. Kanavaa seuraa 45 miljoonaa katsojaa. Kuukaudessa TWR:lle voi tulla 35 000 katsoja- ja kuuntelijapalautetta.

Sinun toivosi -ohjelman katsojat saavat raamattuopetusta ja perustietoa kristinuskosta. Ohjelmaa katsovat mielellään ihmiset, jotka eivät ole taustaltaan kristittyjä, mutta jotka etsivät toivoa kristillisestä uskosta. Intian muuttuneessa yhteiskunnallisessa tilanteessa valtion televisio on lopettanut kristillisten ohjelmien lähettämisen. Tämä on lisännyt yksityisten televisiokanavien merkitystä.

”Tärkeintä hinduille, muslimeille ja sikheille on sen näkeminen, ettei kristinusko ole länsimainen uskonto. Jumala on kaikkien kansojen Jumala ja Kristus kuuluu kaikille”, Amarjit Chugh sanoo.

Juha Auvinen

Kirjoittaja toimii Medialähetys Sanansaattajien
lähetysjohtajana

Amarjit ja Marjut Chugh sekä Priscilla Dhyriam keskustelevat Subhsandes-televisiokanavan studiossa naisten asemasta eri maanosissa.

Vain kaksi sivua

Kirkko saa lähiaikoina uuden linjauksen lähetystyöhön vuosille 2016–2020. Sen perustana on käsitys kirkosta ja kirkon suhde lähetykseen. Uusi asiakirja on pituudeltaan vain kaksi sivua.

Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja Risto Jukko (vas.) ja lähetysteologi Jaakko Rusama tarkastelevat lähiaikoina hyväksyttävää lähetyksen peruslinjausta.

MIKÄ ON KIRKKO? Tämä kysymys on kirkon uuden peruslinjauksen lähtökohta. Jumalan kansa on uskon ja rakkauden yhteisö, joka ilmentää koko olemustaan missiossa. Kirkko toteuttaa Jumalan lähetystä maailmassa, lähellä ja kaukana.

Uusi peruslinjaus tuo esiin sen, että kirkon ykseys, todistus ja palvelu kuuluvat yhteen. Tästä yhteydestä nousee käsitys lähetyksen ja evankeliumin kokonaisvaltaisuudesta.

Tärkeitä asioita ovat kotimaisten ja ulkomaisten kumppanuuskirkkojen kanssa tehtävä yhteistyö, voimavarojen jakaminen, vapaaehtoistoiminta, media ja informaatioteknologia, monikulttuurisuus ja maahanmuuttajat sekä uskontodialogi.

Lähetyksen peruslinjaus tukee dynaamista ja tulevaisuuteen katsovaa kirkkoa. Se on kirkko, joka on liikkeellä ja lähettää kaikkia jäseniään maailmaan antamaan todistuksen pelastuksesta Kristuksessa.

Säännöllinen päivitys

Kirkon lähetyksen peruslinjauksen pohjalta hiipakunnat, seurakunnat ja kristilliset järjestöt voivat laatia omia suunnitelmiaan. Tavoitteena on, että kirkollamme on samansuuntainen näky lähetyksen olemuksesta ja suunnasta.

Tämän vuoksi kirkon viime vuosina hyväksymät selonteot ja strategiset suunnitelmat on otettu

työskentelyssä vahvasti huomioon. Näitä asiakirjoja ovat esimerkiksi kirkon tulevaisuusselonteko sekä monikulttuurisuutta ja vapaaehtoistoimintaa koskevat selvitykset.

Peruslinjaus on väline, joka tukee kirkon työtä sen joka tasolla. Samalla se linjaa työtä nopeasti muuttuvassa maailmassa. Koska kirkon toimintaympäristö muuttuu jatkuvasti, myös lähetystyksen peruslinjausta on arvioitava säännöllisesti.

Suunnannäyttäjinä seurakunnat

Edellinen lähetysstrategia syntyi pitkälti kirkon lähetystyön toimikunnan ja Kirkon lähetystyön keskuksen (KLK) sisällä, vaikka palautetta pyydettiin monelta taholta. Nyt päätimme kuunnella mahdollisimman paljon lähetystyön toimijoita eli seurakuntia ja kristillisiä järjestöjä.

Keräsimme sähköisellä lomakkeella satoja vastauksia. Toimikunnan ja KLK:n rooli on ollut lähinnä toimia kirjurina.

Pyysimme myös ulkomaisten kumppanien, niin kirkkojen kuin muidenkin tahojen palautetta. Viime vuonna pidetty kansainvälinen lähetyskumppanuusneuvottelu oli hyödyllinen myös tästä näkökulmasta.

Suurin ero vanhaan lähetysstrategiaan on uuden pituus. Edellinen oli pituudeltaan 15 sivua, nyt on tarkoitus kirjoittaa kaksi.

Lyhyt muotoilu on mahdollista siksi, että viemme verkkoon asiakirjan teologisen perustan, ”Kirkon missionaarinen olemus ja tehtävä”. Lisäksi verkkoon tulee taustamateriaalia strategian jokaisesta teemasta. Lisämateriaalia ladataan verkkoon koko ajan.

Helppo lukea ja ymmärtää

Asiakirjan lyhyt muoto parantaa sen käyttökelpoisuutta. Lyhyen muotoilun mahdollistaa myös se, että vuoden 2010 lähetysstrategian ehdottamat isot rakenteelliset muutokset on nyt toteutettu, joten sellaisia ei enää tarvitse kirjata.

Näitä olivat kirkon lähetystyön perussopimus lähetysjärjestöjen kanssa, sopimus kansainvälisen diakonian toteuttamisesta Kirkon Ulkomaa-NAVUN kanssa, kirkon lähetystyön toimikunnan kokoonpanon muutos, KLK:n henkilöstön tehtävien tarkistaminen sekä hiippakuntien kansainvälisen työn sihteerien tehtävien perustaminen.

Olemme pyrkineet alusta asti siihen, että kirkon uusi lähetystyksen peruslinjaus on helppo lukea, ymmärtää, soveltaa ja välittää eteenpäin.

Edellinen kirkon lähetysstrategia valmistui suuren innon ja median mielenkiinnon saattelemana. Se oli ensimmäinen laatuaan, eivätkä monet osanneet edes odottaa sen hyväksymistä ja toteuttamista.

Sen esittämät rakenteelliset uudistukset koskivat lähinnä ylätasoja, ja muukin sisältö oli ruohonjuuritasolla usein vaikeasti sovellettavissa.

Nyt olemme pyrkineet alusta asti siihen, että kirkon uusi lähetystyksen peruslinjaus on helppo lukea, ymmärtää, soveltaa ja välittää eteenpäin.

Perustekstin ja syventävän materiaalin lisäksi aiomme tuottaa verkkoon aineistoa seurakuntien käyttöön. Asiakirja käännetään myös ruotsiksi ja englanniksi ja lähetämme sen kaikille kumppanuuskirkoillemme ja muille kumppaneillemme.

Risto Jukko ja Jaakko Rusama

Fakta

- Kirkon lähetystyön toimikunta ja Kirkon lähetystyön keskus päivittävät parhaillaan kirkkomme yhteistä lähetysstrategiaa.
- Nykyinen lähetystyön ja kansainvälisen diakonian strategia on kirjattu päättyväksi tämän vuoden lopussa. Uuden on tarkoitus astua voimaan ensi vuoden alussa.
- Koti- ja ulkomaisen kuulemisprosessin avulla on kerätty käsityksiä siitä, mitä kirkon lähetys on nyt ja mitkä ovat sen lähitulevaisuuden haasteet.

Kahdeksan karttaa parem

Lähetysjärjestöillä ja Kirkon Ulkomaanavulla on jokaisella oma strategia, jota päivitetään säännöllisesti. *Kirkkomme Lähetys* kysyi järjestöiltä millaisia uusia painotuksia niiden strategioihin on tulossa.

Medialähetys Sanansaattajat

Medialähetys Sanansaattajien strategian *Sansan suunta 2016–2020* valmisteluprosessiin ovat osallistuneet Sansan hallitus, johtoryhmä ja koko henkilöstö erilaisten työpajojen kautta.

Olemme sitouttaneet prosessiin myös ulkomaiset yhteistyökumppanimme sekä suomalaiset yhteistyö- ja jäsenseurakuntamme ja henkilöjäsenemme. *Sansan suunta 2016–2020* julkistetaan sen tultua hyväksytyksi yhdistyksen kokouksessa marraskuussa 2015.

Sansan suunta 2016–2020 ohjautuu kirkon lähetysstrategian päälinjausten mukaan. Sansa tuo strategiaan medialähtöisen näkökulman. Työn ytimessä on halu kertoa Jeesuksesta erityisesti siellä, missä media tuo lisäarvoa uskon syntymiseksi ja ylläpitämiseksi.

Tärkeitä painopisteitä ovat myös median monipuolisten mahdollisuuksien hyödyntäminen, kumppanuuksien vahvistaminen, verkostojen tiivistäminen ja vapaaehtoiset.

Jatkossa samat, koko strategiakauden voimassa olevat painopisteet ohjaavat kaikkea työtämme ulkomailla ja kotimaassa. Yksityiskohtaiset strategiset askeleet määritellään vuosittain.

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys

Sleyn lähetysstrategiassa keskitytään entistä enemmän alueille, joissa on vähän kristittyjä ja evankeliumin julistusta.

Sleyn tekee kokonaisvaltaista lähetystyötä ja edustaa lähetysteologiaa, jonka keskuksena on iankaikkinen pelastus Jeesuksessa Kristuksessa – ja vain hänessä. Jokaista ihmistä lähestytään tietoisina sekä hänen ajallisista että iankaikkisista tarpeistaan.

Sleyn lähetysstrategian kehittämisessä seurataan maailmanlähetyksen tilaa ja muutoksia.

Lähetysstrategiaamme kuuluu entistä määrätietoisempi pyrkimys työn hallittuun delegointiin paikallisille vastuunkantajille ja asteittainen irtaantuminen sieltä, missä on jo syntynyt misionaarisia seurakuntia. Työstämme myös lähetystyötä maahanmuuttajien parissa.

paan huomiseen

PIPLiA. voimasanoja

Kirkon Ulkomaanapu

Kirkon Ulkomaanavun nykyinen strategia on vuosille 2013–2016. Uuden strategian valmistelu on käynnistymässä. Se on tarkoitus saada valmiiksi kesään mennessä.

Kirkon Ulkomaanapu on keskittynyt kaikkein hauraimpiin valtioihin. Olemme puolittaneet toimintamaittemme määrän, jolloin vaikuttavuus paranee ohjelmien kasvun myötä. Keskitymme toimeentuloon, koulutukseen ja rauhaan.

Humanitaarisessa avussa ja kehitysavussa olemme profiloituneet kansainvälisesti tunnetuksi koulutuksen viejäksi. Rauhan saralla olemme maailman viiden merkittävimmän avuntoimitajan joukossa.

YK pyysi Kirkon Ulkomaanapua perinteisten ja uskonnollisten johtajien rauhantyön verkoston sihteeristöksi. Ulkomaanavun kyvystä kertoo se, että vuosien 2008–2014 aikana pelkästään Somaliassa 25 paikalliseen konfliktiin on saatu ratkaisu ja käynnissä on 18 rauhanneuvottelua. Olemme toteuttaneet useita kansainvälisiä rauhanseminareja ja kouluttaneet YK-henkilöstöä. Teemme rauhantyötä myös kotimaassa ehkäisemällä nuorten väkivaltaista radikalisoitumista.

Suomen Pipliaseura

Uusi strategiamme vahvistetaan joulukuussa hallituksen kokouksessa. Pipliaseura syventää strategista suunnittelua ja ohjelmien seurantaa kumppaneidensa kanssa. Tämä merkitsee todennäköisesti myös keskittymistä rajoitetumpaan määrään kumppaneita kuin aikaisemmin. Lukutaito-ohjelmien merkitys kasvaa edelleen.

Strategiatyöskentely on ekumeenista, sillä Suomen Pipliaseuran hallitukseen kuuluu seitsemän luterilaisen lisäksi kolme vähemmistökirkkojen edustajaa.

Yhtyneillä Raamattuseuroilla on yhdessä hyväksytyt missio, visio ja arvot. Yhteys Suomen Pipliaseuraan rakentuu niin, että seurainnanjohtaja on muotoillut asiakirjan pohjatekstin. Varsinainen strateginen työskentely tapahtuu kuitenkin paikallisissa Pipliaseuroissa.

Suomen Lähetysseura

Strategiaansa varten Lähetysseura analysoi uskonnollista kenttää, poliittista ympäristöä, muiden kansallisten ja kansainvälisten toimijoiden tutkimuksia sekä median kehitystä.

Olemme koonneet palautetta ulkomaisilta yhteistyökumppaneilta. Seurakuntien ja lähetysseuran henkilöstö on ollut mukana työstämässä strategiaa. Strategian rinnalla valmistui teologinen *Elämään ja oikeudenmukaisuuteen* -asiakirja.

Lähetysseura painottaa kokonaisvaltaista lähetystyötä ja osallisuuttaan Jumalan lähetykseen Suomen kirkon toimijana, seurakuntien omistamana järjestönä sekä kansalaisjärjestönä. Arvoina ovat oikeudenmukaisuus, lähimmäisenrakkaus sekä vastuullisuus ja kumppanuus, joita ohjaa kompassineulan tavoin pienoisevankeliumi Joh. 3:16.

Suomen Lähetysseuran visio vuosille 2017–2022 on kuvattu toivon tiekarttana. Neljä toivon teemaa ovat seuraavat: todistamme Jumalan rajoja ylittävästä rakkaudesta, puolustamme syrjittyjen ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa, muutamme maailmaa oikeudenmukaisemmaksi, rakennamme rauhaa ja sovintoa.

Nämä neljä teemaa johtavat visioon: ”Jumalan rakkaus toteutuu kaikkialla ilona, rauhana ja oikeudenmukaisuutena”.

Lähetysyhdistys Kylväjä

Aloitimme uuden strategian laatimisen maaliskuussa 2015 lähettikonferensseissa Thaimaassa ja Ateenassa. Huhti-toukokuussa 2015 työskentelimme kotimaassa osastoittain, laajennetun johtoryhmän strategiapäivässä sekä koko henkilökunnan kanssa.

Elo-syyskuussa järjestimme työpajoja, joista yhden pidimme Kylväjän hallituksen kanssa. Omien materiaalien ohella taustana on muun muassa luonnos asiakirjasta *Kirkon lähetysstrategia 2016–2020*. Strategiamme on määrä valmistua joulukuussa 2015.

Olemme pääosin tyytyväisiä nykyiseen strategiaan ja sen tavoitteisiin. Meidän täytyy kehittää lähinnä strategian maastouttamista ja seurantaa. Painopisteenämme säilyy strateginen läsnäolo Kristuksessa.

Tähtäämme edelleen intorealistisesti sinne, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja. Rakennamme uutta strategiaa vuosille 2016–2020 visiomme pohjalta: ”Juurillaan seisova, luokseen kutsuva, hedelmää kantava Kylväjä.”

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Verksamhet och mål: Evangelisation, särskilt att nå barn och unga med evangeliet. Fördjupad bibelundervisning, framför allt med inriktning på kvinnor samt fortbildning av kyrkligt anställda. Diakoni med särskild inriktning på uppsökande av dem som inte nås av andra organisationer. Försöningsarbete och religionsdialog. Vattenprojekt och annat stödjande arbete i Kenya. Uppmuntran till ökat missionsengagemang både i hemlandet och i missionsländerna genom missionsfostran, diakoni bland medmänniskorna, ekonomiskt ansvar i församlingarna och inspiration till en starkare missionsattityd.

Inom SLEF vill man framför allt vara lyhörd för den Helige Andes ledning i sitt arbete. Förutom de linjedragningar som utarbetas av styrelsen och de anställda sker mycket av strategiarbetet i samarbete med de lokala kyrkorna. Inom bibelöversättningsprojektet och skriftspråksarbetet i Samburu, Kenya, har man som mål att få Nya Testamentet översatt till samburuspråket år 2017.

I Estland strävar SLEF till att nå barn och unga. I Kenya är dörrarna öppna. Ett engagemang i Etiopien kan bli aktuellt under de närmaste åren.

Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetyks

Kansanlähetyksellä on tämän vuoden loppuun ulottuva Strategia 2015, jossa on sekä kotimaan-työn että lähetyksen osio. Strategia päivitetään ulottuvaksi vuoteen 2017.

Toinen merkittävä asiakirja on vuonna 2011 hyväksytty Kansanlähetyksen ohjelma, joka sisältää sekä lähetyksen teologiaa että strategiaa. Molemmissa asiakirjoissa painottuvat evankeliumin julistaminen ja lähetystyön suuntaaminen ensisijaisesti sinne, missä kristillistä todistusta on vähän, sekä islamin kohtaaminen ja diakonia.

Asiakirjoissa Kansanlähetyks profiloituu lähetystyöntekijöitä lähettävänä järjestönä, mutta emme ole pystyneet kasvattamaan lähettimäärää kahdella vuosittain strategian mukaisesti. Kotimaassa korostamme evankelioimisen merkitystä, koska herätys synnyttää aina lähetysnäkyä ja takaa lähetystyön jatkuvuuden.

Kirjoitamme lisää lähetystyötä käsitteleviä viikkoja ja teoksia, joissa selvennämme lähetystyöme käytäntöjä ja teologiaa. Strategiassamme on tärkeää, että jokainen kristitty löytää paikkansa lähetystyössä joko lähtijänä tai lähettäjänä.

Koonneet Vesa Häkkinen ja Jaakko Rusama

Kirkon lähetystyön keskus täyttää 40 vuotta

Kirkon lähetystyön keskus aloitti toimintansa vuoden 1976 alussa. Sitä edelsi Suomen kirkon lähetysasiain neuvottelukunta, joka piti ensimmäinen kokouksensa vuonna 1955. Koska näiden välillä on selvä jatkumo, tänä vuonna voitaisiin oikeastaan pitää 60-vuotisjuhlat.

KIRKON LÄHETYSTYÖN keskuksen tarkoituksena on ollut lähetysyhteistyön kehittäminen kirkossa. Sen rinnalla on kulkenut tarve laatia kirkon yhteinen strategia ja yhteiset pelisäännöt.

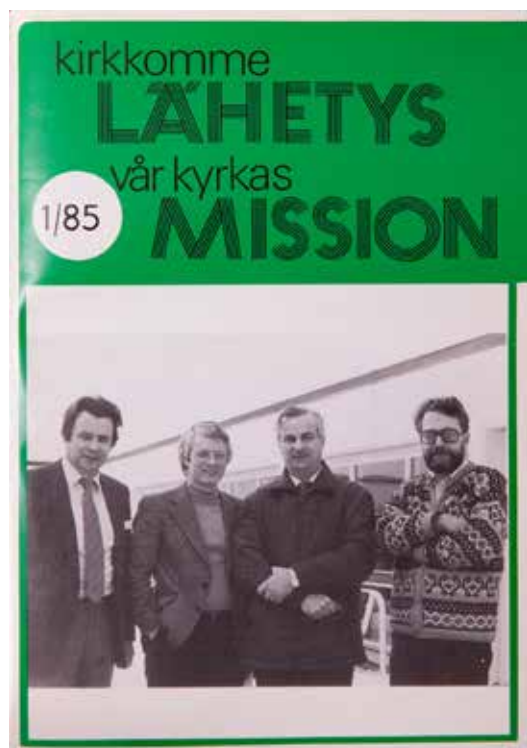
1990-luvulla korostuivat strategiatyöskentelyn ja käytännön yhteistyön rinnakkaisuus ja jopa erillisuus. Strategian valmistamista varten asetettiin erillisiä neuvottelukuntia ja kirkon lähetystyön toimikunnalle jäi käytännön yhteistyön kehittäminen. Käsitteiden mukaan tehtävien eriyttäminen hidasti yhteisymmärrykseen pääsemistä.

Vuonna 1993 ilmestyi kirkon lähetystyön suunnittelua koskeva mietintö ”Lähetetty Jumalan kansa – kirkon lähetystyön kehittämissuunnitelma”. Sitä seurasi vuonna 1998 mietintö ”Koko kirkon missio” ja syksyllä 2004 vielä ”Kirkon lähetystehtävä”. Siinä suunniteltu Kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian säätiö sai ristiriitaisen vastaanoton.

Jatkoselvityksen jälkeen kirkon lähetystyön toimikunta sai tehtäväkseen vielä kerran yrittää kirkon lähetysstrategian valmistamista. Se valmis-

Mekane Yesus -kirkon joukkotiedotuskeskus Yemisrach Dimts Addis Abebassa.

Stavangerissa pidetyn norjalais-suomalaisen lähetysteologisen työkokouksen osanottajia tauolla. Vasemmalta teol.tri Ossi Haaramäki, dos. Jan-Martin Berentsen, prof. Ingemar Öberg ja teol.tri Seppo Syrjänen.

tui vuoden 2008 lopulla. Kirkkohallituksen täysistunto hyväksyi sen perusteosan syksyllä 2010. Organisaatioon liittyvät kirkon ja kirkon lähetysjärjestöjen väliset perussopimukset allekirjoitettiin vuonna 2013.

Kirkon lähetysstrategian valmistuttua kirkon lähetysjärjestöjen työ ja niiden yhteistyösopimukset eri kirkkojen ja järjestöjen kanssa ovat tunnistetusti osa kirkon ulkosuhteiden hoitoa. Tämä näkyy erityisesti vuonna 2014 järjestetyssä kirkon kumppanuusneuvottelussa.

Malleja maailmalta

Strategiatyöskentelyn yhteydessä keskusteltiin muiden Pohjoismaiden kirkkojen lähetystyön järjestelyistä sekä muiden maiden malleista. Jotkut pitivät tavoiteltavana Ruotsin kirkon yhden toimijan mallia. Yhden toimijan mallista oli puhuttu jo vuosikymmeniä eri tahoilla ja ilmeisesti eri syistä.

Strategiatyöskentelyssä sitä edusti Lähetysseuran johtajan eriävä mielipide vuoden 2004 mientöön ”Kirkon lähetystehtävä”.

Monista muista lähetysjärjestöistä kuului varoittavia ääniä. Arvostelijoiden mielestä Ruotsin malli oli varoittava esimerkki keskittämisen aiheuttamasta lähetystyön näivettymisestä.

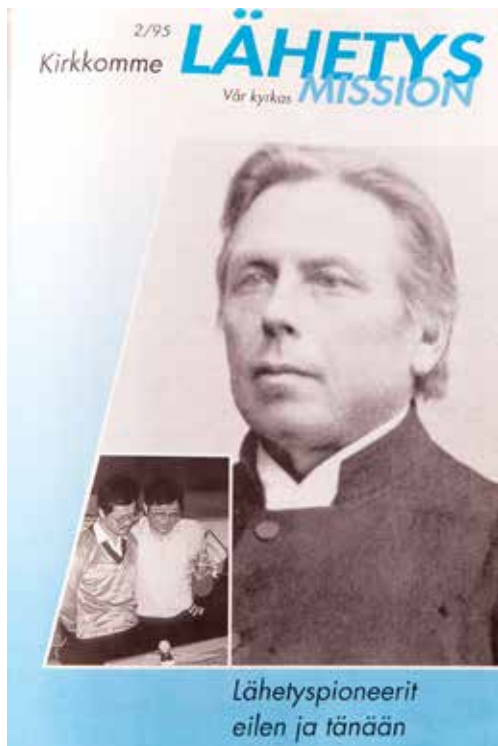
Kirkon lähetysstrategia viittaa myös Afrikan ja Aasian kirkkojen alkavaan lähetystyöhön. Niille näyttää olevan tärkeää tehdä lähetystyötä vapaaehtoisin voimin. Ne haluavat liittää lähetystyön kirkon muuhun toimintaan, mutta ei suoraan kirkon hallintoon.

Julkaisuja ja tilastoja

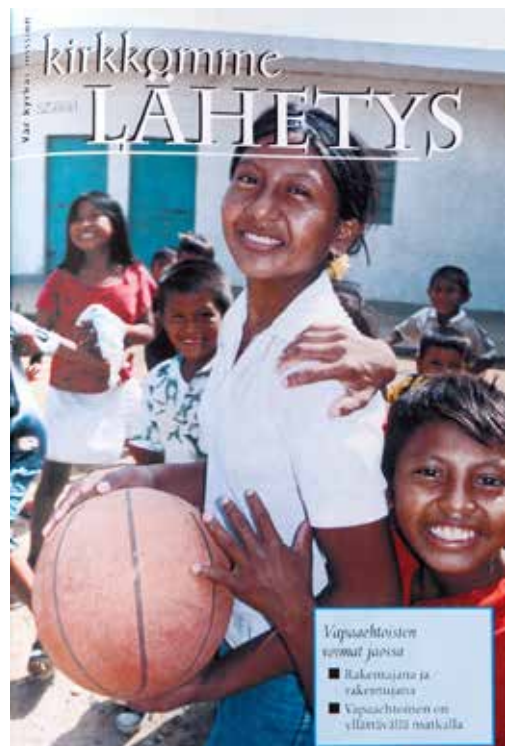
Kirkkomme Lähetys -lehden ensimmäinen numero vuonna 1959 ilmestyi monisteena. Siinä käsiteltiin Suomen Lähetysseuran työn laajentumista uusille alueille Namibiassa sekä Tanganjikaan ja Formosalle. Toisena pääaiheena oli Japani.

Vuonna 2009 julkaistiin lehden 50-vuotisjuhlanumero. Lähetysteologista aikakauskirjaa on julkaistu 16 numeroa vuodesta 1991 alkaen.

Kirkkomme Lähetys -lehden julkaisemisen lisäksi KLK:n pisimpään jatkuneet tehtävät ovat

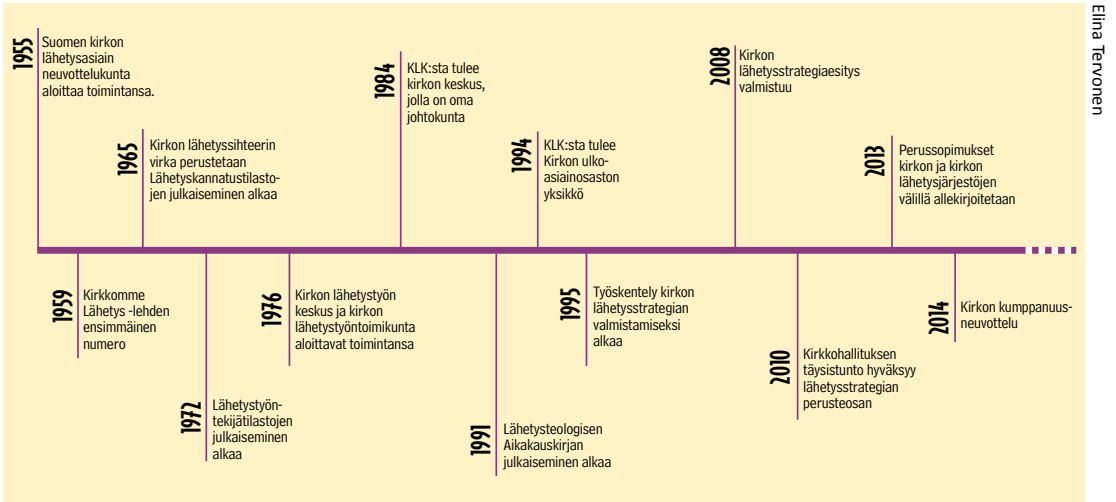

Teemana lähetyspioneerit. Isossa kuvassa Ambomaalla toiminut Martti Rautanen.

Teemana vapaaehtoiset.

Kirkon lähetystyön keskuksen neljä vuosikymmentä

Elina Teronen

olleet lähetystyön yhteisten tilastojen kokoaminen. Tilastot perustuvat kirkon lähetysjärjestöjen ja seurakuntien yhteistoimintaan. Seurakunnille tämä on merkinnyt sitä, että vain kirkon lähetysjärjestöjen kanssa tehtävä yhteistyö tilastoidaan. Vanhinta tilastoa, Lähetystyön kannatusilastoa, on julkaistu vuodesta 1965 alkaen.

Monipuolista koulutusta

KLK on osallistunut myös lähetysjärjestöjen lähetystyöntekijäkoulutuksen kehittämiseen ja koulutuksen yhteisten osioiden järjestämiseen.

1990-luvun tärkeä projekti oli seurakuntien lähetyslaitteiden koulutuksen suunnitteleminen. Vapaaehtoisten ja palkkiotoimisten lähetyslaitteiden koulutus on edelleen KLK:n vastuulla. Uusiimpiin tehtäviin kuuluu kansainvälisen työn eri-

tyiskoulutuksen järjestäminen kirkon kotimaan henkilöstölle.

Yhteistyö voitti

Toimin KLK:n johtajan sijaisena vuosina 2005–2006 ja vakinaisena johtajana vuosina 2007–2011. Näiden vuosien vaikein mutta myös palkitsevin tehtävä oli kirkon lähetysstrategian valmistaminen.

Etsimme yhteisymmärrystä toimintaympäristön analyysistä ja lähetysstrategian teologisista perusteista. Kun yhteisymmärrys löytyi, pääsimme etsimään ratkaisuja organisaation ongelmiin. Käytimme tässä hyväksi aikaisempien mietintöjen ehdotuksia.

Jaakko Mäkelä

Kirjoittaja johti KLK:n toimintaa vuosina 2005–2011.

Kirkon lähetystyö ja kansainvälinen vastuu

Lähetysyhdistys Kylväjä
puh. (09) 253 254 00
kylvaja@kylvaja.fi
www.kylvaja.fi

**Medialähetys
Sanansaattajat (Sansa)**
puh. (019) 457 7700
sansa@sansa.fi
www.sansa.fi

**Suomen Evankelis-
luterilainen
Kansanlähetys (SEKL)**
puh. (019) 779 20
sekl@sekl.fi
www.sekl.fi

**Suomen Luterilainen
Evankeliumiyhdistys (Sley)**
puh. (09) 251 390
sley@sley.fi
www.sley.fi

**Svenska Lutherska
Evangeliföreningen
i Finland (SLEF)**
puh. (06) 357 6500
slef@slef.fi
www.slef.fi

Suomen Lähetysseura
puh. (09) 12 971
sls@suomenlahetykseura.fi
www.suomenlahetykseura.fi

Suomen Pipliaseura
puh. 010 838 6500
info@piplia.fi
www.piplia.fi

Kirkon Ulkomaanapu
puh. 020 787 1200
asiakaspalvelu@
kirkonulkomaanapu.fi
www.kirkonulkomaanapu.fi

Lisää pakollista missiologiaa

KIRKKOMME NELIVUOTISKERTOMUS ”Haastettu kirkko” vuosilta 2008–2011 kuvaa, kuinka nuoren papiston suhtautuminen lähetystyöhön on muuttunut välinpitämättömäksi. Rasitteina ovat vanhentunut tieto ja ennakkoluulot.

Ongelma ei liity vain pappeihin. Esimerkiksi 60 prosenttia seurakuntien työntekijöistä ei nelivuotiskertomuksen mukaan tuntenut kirkon lähetysstrategiaa lainkaan.

Vähäinen kiinnostus johtuu osaksi siitä, että seurakuntien työntekijät eivät saa perus- ja täydennyskoulutuksessaan lainkaan missiologian opetusta. Missiologia ei ole vain mielenkiintoista, vaan se on välttämätöntä, jotta voi ymmärtää mikä kirkko on.

TEOLOGIAN MAISTERIT koulutetaan Helsingin yliopistossa, Åbo Akademiassa ja Itä-Suomen yliopistossa. Maisterintutkintoon ei kuulu pakollista kurssia missiologiasta missään näistä.

Helsingin yliopistossa on luterilaisen kirkon rahoittama missiologian yliopistonlehtorin määraikainen tehtävä, joka loppuu vuonna 2016. Helsingissäkin missiologia ei ole erillinen oppiaine, vaan opetusala, joka on hajautettu systemaattisen teologian, kirkkohistorian ja käytännöllisen teologian kesken.

Dosenttiopetusta missiologisista kysymyksistä annetaan Helsingissä vuosittain pienelle joukolle opiskelijoita.

Mittakaava on tämä: Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa on yli 2000 opintoja suorittavaa opiskelijaa ja jatko-opiskelijaa, joista muutama kymmenen osallistuu vuosittain missiologian opetukseen – pääsääntöisesti vapaaehtoisesti.

Kirkon koulutuskeskus tarjoaa kirkon virkaan vihityille papeille pastoraalikurssin, jossa sivutaan lähetystyön kysymyksiä. Se ei riitä.

KANTTOREIDEN KOULUTUKSEEN taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa ei kuulu missiologista opetusta. Diakonia-ammattikorkeakoulun uuden opetussuunnitelman mukaan kirkollisten opiskelijoiden opintoihin kuuluvat pakolliset osuudet

Aarne Ormio

”Teologian maisterin tutkintoon ei kuulu pakollista kurssia missiologiasta.

monikulttuurisuudesta (5 op) ja kansainvälisestä vastuusta (5 op).

Niiden ydinsisällöissä on yhtenä monista mukana myös lähetysten ja kansainvälisen diakonian lähtökohtien tuntemus ja soveltaminen seurakuntatyössä. Sen sijaan erilliset lähetysten ja kansainvälisen diakonian opinnot (8 op) ovat vapaavalintaisia.

Seurakuntien lähetyssehteerien kurssimuotoisella koulutuksella pyritään osaltaan vastaamaan haasteeseen. Koulutus on mahdollista liittää diakonissan, diakonin tai kirkon nuorisotyönohjaajan ammattikorkeakoulututkintoon.

Perinteisen akateemisen maailman ulkopuolella lähetysteologian, lähetystyön ja evankelioimisen opetusta annetaan aktiivisesti. Useissa kristillisissä järjestöissä sekä vapaissa suunnissa on tarjolla tasokasta lähetystyön opetusta.

Luterilainen kirkko on työntekijäkoulutuksen kannalta tässä asiassa jälkijunassa.

Jaakko Rusama
dosentti, lähetysteologi, Kirkkohallitus

Yli 30 vuotta kutsumustyössä

Maskun lähetyssihteeri Ulla Hännikkälä suoritti ensimmäisenä kirkon kansainvälisen työn koulutuksen kotimaan henkilöstölle. Yli 30 vuotta lähetyssihteerinä työskennellyt Hännikkälä on nykyisin osa-aikaeläkeläinen.

VIISI VUOTTA SITTEEN Maskun seurakunnan lähetyssihteeri Ulla Hännikkälä kuuli, että kirkossa alkaa uusi koulutus lähetystyön ja muiden kansainvälisten asioiden parissa kotimaassa työskenteleville.

Hän ei empinyt hetkeäkään. Siihen asti tarjolla oli ollut vain viikon kurssuja Suomen Lähetysseuran kurssikeskuksessa Päiväkummussa ja Suomen Raamattuopistossa Kauniaisissa.

Koska Ulla Hännikkälä on peruskoulutukseen lastenohjaaja, hän oli kaivannut syvällistä koulutusta kaikki ne kolme vuosikymmentä, jotka hän on hoitanut lähetyssihteerin tehtävää.

Nyt, 65-vuotiaana, koulutus on kunnossa. Eläkkeelle hän ei raaski jäädä ennen kuin selviää, että työlle on tulossa jatkaaja.

Moduuleita omaan tahtiin

Vuonna 2011 alkaneen koulutuksen virallinen nimi on Kansainvälisen työn erityiskoulutus kotimaan henkilöstölle. Hännikkälä oli ensimmäinen, joka sai kasaan koko paketin, 25 opintopistettä.

Kokonaisuus koostuu moduuleista, joiden lähiösuudet voi suorittaa omaan tahtiin eri puolilla Suomea.

”Minulle yksi moduuli vuodessa oli sopiva vauhti, koska aiemmista opinnoista on jo kauan ja etätehtäviä oli paljon”.

Hännikkälä on osa-aikaeläkkeellä ja tekee puolikasta työviikkoa, minkä vuoksi aikaa ja voimia riitti hyvin myös opintoihin.

Kaikille yhteisiä moduuleita on kolme: Kirkon missio – minun tehtäväni, Muuttuva uskonnollisuus ja uskontojen kohtaaminen sekä Maailmanlaaja kirkko.

Loput kaksi saa valita itse. Hännikkälä valitsi maahanmuuttajia ja globaalikasvatusta käsittelevät teemat.

”Kirkon missiota käsittelevä kokonaisuus olisi hyödyllinen myös jokaiselle papille!”

Koulutukseen kuuluneet kehittämistehtävät pitivät huolen siitä, että teoriasta tuli käytäntöä saman tien. Hännikkälä suunnitteli Maskuun mahdollisuuden tutustua paikallisiin maahanmuuttajiin keittiön kautta. Seurakuntatalon keittiössä muun muassa thaimaalaiset maahanmuuttajat ovat opettaneet valmistamaan kotimaansa ruokia. Syksyllä on italialaisten vuoro.

Maahanmuuttajien asioita käsittelevä moduuli avasi hänen käsityksiään esimerkiksi Suomessa elävistä paperittomista henkilöistä.

”Mielenkiintoista oli myös kuulla, kuinka muihin tunnustuskuntiin kuuluvat kristityt voivat rikastuttaa luterilaista seurakuntaelämää.”

Hännikkälä arvostaa koulutuksesta syntynyttä materiaalipakettia, joka sisältää luentojen lisäksi kirjallisuusvinkkejä ja tietolinkkejä – kaikki sähköisinä.

Halu kertoa evankeliumia ei synny pelkästä käskystä.

Lähetyssihteeri tarvitaan

Ulla Hännikkälä toivoo, että kirkko ei hapuilisi siinä, mitä sen pitää sanoa.

”Kirkko ei voi olla kertomatta evankeliumia, muuten se tukehtuu omaan itsekkeskyyteensä.”

Hän lainaa hiippakuntansa kansainvälisten asioiden sihteeriltä **Anssi Nurmelta** kuulemaansa viisautta: ”Kirkolla ei ole lähetystä, vaan läheksellä on kirkko.”

Lähetysinnostuksen syttymiseksi tarvitaan hengellistä herätystä, Ulla Hännikkälä muistuttaa.

”Kirkossa kaikki on lähetystyötä, ei se ole vain yksi työmuoto toisten joukossa.”

Vaikka seurakunnan kaikki työntekijät ovat lähetystyöntekijöitä, siellä on silti monia tehtäviä, joiden hoitamiseen tarvitaan erikseen lähetys sihteeri, Hännikkälä sanoo.

Hän on pannut huolestuneena merkille lähetys sihteerien toimien ja virkojen lakkauttamiset sekä työaikojen vähentämiset.

”Lähetystyötä ei arvosteta kirkon ydintehtävänä. Lähetysinnostuksen syttymiseksi tarvittaisiin hengellistä herätystä.”

”Vaikka lähetys perustuu lähetykskäskyyn, halu kertoa evankeliumia ei synny pelkästä käskystä.”

Vanhemmille ihmisille puhuessaan Hännikkälä on verrannut evankeliumin kertomista ilouutiseen lapsenlapsen syntymisestä. Jokainen tämän kokenut tietää, miten siinä käy.

Omassa työssä kertomisen iloa ovat vuosikymmenestä toiseen tuoneet lukuisat vapaaehtoiset.

”Heidän intonsa tarttuu minuunkin. Myös vierailut lähetyksentille ovat innostaneet, ja kansainvälisten vieraiden saaminen tänne Maskuun.”

Ilman suurta vapaaehtoisjoukkoa ja Hännikkälän joustavaa asennetta yhteydet nimikkokokhteisiin, tiedottaminen, talkoot, erilaiset piirit ja retket sekä runsas yhteistyö koulujen ja seurakunnan eri työalojen kanssa ei millään hoituisi niin hyvin kuin Hännikkälä haluaa asiat hoitaa.

”Olen unelmatyössäni, enkä halua erottaa työ- ja vapaa-aikaa täysin toisistaan.”

Danielle Miettinen

Tutkimustietoa valuu hukkaan

Lähetysaiheisia opinnäytetöitä valmistuu jatkuvasti. Sekä tutkimuksia että niitä tekeviä asiantuntijoita kannattaa hyödyntää.

LÄHETYSAIHEISIA OPINNÄYTETÖITÄ valmistuu tasaiseen tahtiin Suomen yliopistoissa, ammatikorkeakouluissa ja kristillisissä oppilaitoksissa.

Tekijälle itselleen opinnäytteen laatiminen on merkittävä ja rikastuttava kokemus, oman asiantuntemuksen lisääntymisestä puhumattakaan. Tutkielmista ja tutkimuksista voisi olla hyötyä myös monille muille. Harmillisen moni työ jää kuitenkin valmistuttuaan oppilaitoksen kirjastoon yhtenä kappaleena.

Suomessa on paljon missiologian kysymyksiin perehtyneitä seurakuntien työntekijöitä, joiden asiantuntemusta ei osata käyttää riittävästi. Heille tulisi tarjota mahdollisuuksia tuoda tietonsa ja kokemuksensa yhteiseen käyttöön.

Hiippakunnat, seurakunnat ja asiantuntijoiden lähiesimiehet voisivat rohkaista, tukea ja tarjota mahdollisuuksia tähän. Tarjouksia voi tuoda esille esimerkiksi erilaisissa julkaisuissa ja tilaisuuksissa.

Ohjattuna tai itsenäisesti

Oppilaitoksissa suoritettut ja oppiarvoihin johtavat opinnäytteet ovat aina ohjattuja. Yliopistoissa valmistuu kandidaatintutkielmia, pro gradu -tutkielmia, lisensiaatintutkielmia ja väitöskirjoja. Itsenäinen tutkimuksenharjoitus tapahtuu tällaisen ohjauksen ulkopuolella. Tutkimustulosten kannalta mahdollisuudet ja näköalat ovat kuitenkin yhtä suuret.

Kirkon lähetystyön keskuksessa pitkään toiminut dosentti **Timo Vasko** on kerännyt luetteloja lähinnä yliopistoissa valmistuneista lähetystyötä koskevista opinnäytteistä. Olen jatkanut hänen työtään tietopankin päivittäjänä. Kerään sinne myös merkittäviä artikkeleita, joita Suomessa julkaistaan.

Ulkomaisen missiologisen tutkimuksen seuranta ja arvioiminen jää väistämättä vain raapaisuksi, koska alan tutkimus ja opetus on erittäin

vilkasta. Tietoa ja materiaalia on tarjolla paljon. Toivoisin seurakuntien työntekijöiden osallistuvan innokkaasti myös kansainvälisiin tutkimusverkostoihin.

”

Suomessa on paljon missiologian kysymyksiin perehtyneitä seurakuntien työntekijöitä.

Messun ja mission teologiaa

Yliopistojen opinnäytetöissä on 2000-luvulla käsitelty lähetystyön teemoja teologian lisäksi myös muiden tieteenalojen piirissä.

Esimerkiksi **Sakari Löytty** esitti Sibelius-Akatemiassa vuonna 2012 tohtorintutkinnon kirjallisen työn, joka käsitteli namibialaista messua. Löytty on luonut liturgisen musiikin mallin, joka pohjautuu namibialaiseen kulttuuriin ja läntisen kristikunnan liturgiseen perinteeseen. Tuloksena on syntynyt namibialainen messu, *The Namibian Mass*. Siinä on vaikutteita myös Angolan, Botswanan ja Senegalin luterilaisten kirkkojen jumalanpalvelusmusiikista.

Edellinen *Kirkkomme Lähetys* -lehden numero esitteli **Timo-Matti Haapiaisen** teologian väitöskirjan, joka keskittyi viime vuosisadalla vaikuttaneen saksalaisen lähetystyöntekijän ja missiologin **Georg Friedrich Vicedomin** Missio Dei -malliin.

Haapiainen toteaa väitöskirjassaan Vicedomiin viitaten: ”Kirkko tuntee Jumalan, maailma ei.” Siksi kirkon tulee tuntea vahvaa solidaarisuutta maailmaa kohtaan. Tulee elää maailmassa, vaan ei maailmasta. Väitöskirja valmistui viime vuonna Helsingin yliopistossa.

Järjestöt esillä graduissa

Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan pro gradu -tutkielmista mielenkiintoisia ovat muun muassa **Mari Jussi-Pekan** kyselytutkimus (2000) Suomen Lähetysseuran esikoulutuksen vaikuttavuudesta, **Maarit Kurkolan** tutkielma (2001) lähetykslasten sopeutumisesta Suomeen, **Jarno Paasosen** tutkielma (2002) Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen lähetystyöstä Keni-

assa vuosina 1970–1985, **Essi Avelan** tutkielma (2010) Kiinan toiseksi viimeisestä lähetystyöntekijästä **Väinö Kanteleesta** ja **Paula Vuorisen** tutkielma (2014) lähetys- ja kehitysyhteistyöntekijöiden toimijuudesta työn alkuvaiheissa.

Myös viime vuonna valmistunut **Antti Räsäsen** ja **Timo Ryhäsen** tutkimusraportti vuoden 2013 Helsingin lähetysjuhlien kävijäkyselystä on mielenkiintoinen.

Jaakko Rusama

Aarne Ormio

Minttu Väisänen etsii yliopiston kirjastossa aineistoa väitöstutkimukseensa. Aiheen hän löysi seurattessaan suomalaista pakolaispolitiikkaa.

Luupin alla järjestöjen pakolaisteologia

TM MINTTU VÄISÄNEN valmistee Helsingin yliopistossa yleisen käytännöllisen teologian väitöstutkimusta. Hänen aiheenaan on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun vaikuttaminen pakolaiskysymyksiin Suomessa 1990-luvulta vuoteen 2012.

Häntä kiinnostavat erityisesti järjestöjen vaikuttamistoiminnan teologiset näkökulmat.

”Valitsin tämän aiheen, koska olen kiinnostunut järjestöjen vaikuttamistoiminnasta ja yhteiskunnan eri toimijoiden rooleista pakolaiskysymyksissä. Aihepiiristä ei ole tehty aiempaa tutkimusta”, Väisänen kertoo.

Suomalaista pakolaispolitiikkaa seurattessaan hän kiinnostui lähetysjärjestöjen ja Ulkomaanavun toiminnasta Suomen sisällä.

”On ollut mielenkiintoista havaita järjestöjen pakolaistoiminnan moninaisuus ja laajat yhteistyökumppanuudet Suomen sisällä.”

Tällä hetkellä Minttu Väisänen työskentelee vapaaehtoistoiminnan suunnittelijana järjestöyhteisöliittymässä Espoossa. Täysipäiväiseksi tutkijaksi hän siirtyy ensi vuoden alussa.

Danielle Miettinen

KIRKON MISSIO JA GLOBAALI KRISTINUSKO -SEMINAARI

Päivä: Perjantai 29.1.2016
Aika: 9.30–16.30
Paikka: Helsingin tuomiokirkon krypta,
Kirkkokatu 18, 00100 Helsinki

Ilmoittaudu
osoitteessa:
[https://www.lyyti.in/
Krypta29_1_2016](https://www.lyyti.in/Krypta29_1_2016)

Ohjelma

- 9.30–10.00 Ilmoittautuminen ja kahvi
- 10.00 Johdatus seminaaripäivään – piispa Simo Peura, Kirkon lähetystyön toimikunnan puheenjohtaja
- 10.10 Vapautus postmodernin lähetysten teologiassa ja käytännöissä (Liberation in postmodern mission theology and practice) – TT Fidon Mwombeki, Lähetysten ja kehityksen osaston johtaja, Luterilainen maailmanliitto, Sveitsi (luento englanniksi, ei tulkkausta)
- 10.55 ”Vapautettuina Jumalan armosta”: lähetys Intiassa (”Liberated by God’s grace”: Mission in India) – professori Marina Ngursangzeli Behera, Kirkkojen maailmanneuvoston Bosseyn ekumeeninen instituutti, Sveitsi (luento englanniksi, ei tulkkausta)
- 11.40–11.45 Tauko
- 11.45 Jumalan missio ja kirkon kasvu – professori Miikka Ruokanen, Helsingin yliopisto
- 12.30–13.30 Lounastauko (omakustanteisesti Tuomiokirkon ympäristössä)
- 13.30 Globaalit kristinuskon haasteet – Dosentti, TT Risto Ahonen
- 14.00 Paneelikeskustelu: professori Marina Ngursangzeli Behera, TT, johtaja Fidon Mwombeki, professori Miikka Ruokanen ja professori Auli Vähäkangas (Helsingin yliopisto). Puheenjohtajana toimii dosentti, TT Jaakko Rusama, Kirkon lähetystyön keskuksen lähetysteologi
- 15.00 Kahvitauko, jonka aikana kryptassa Learning Café –tapahtuma (Kirkon lähetysjärjestöt ja Kirkon Ulkomaanapu)
- 16.00 Kirkon lähetystyön keskuksen 40 vuotta (1976–2016) – TT Jaakko Mäkelä
- 16.25 Päätössanat – Dosentti, TT Risto Jukko, Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja

Seminaari on maksuton, mutta edellyttää ennakkoilmoittautumista tarjoilujen ja tilan vuoksi perjantaihin 22.1.2016 mennessä osoitteessa:

https://www.lyyti.in/Krypta29_1_2016

Tervetuloa!

Muutokset ohjelmaan mahdollisia. Ilmoittautumislinkki löytyy Sakastista: sakasti.evl.fi/klk
Tiedustelut: Emma Martikainen, emma.martikainen@evl.fi, puh. 09 1802 432

Kirkon lähetystyön keskus/Kirkon ulkoasiain osasto

Miljoonan haavan sota

Jerusalem Center for Public Affairs -keskuksen antisemitismi-ohjelman perustaja Manfred Gerstenfeld jatkaa uudessa kirjassaan aiempien kirjojensa teemoja. Lähtökohtana on vakuuttuneisuus siitä, että käynnissä on propagandasota Israelin valtion tuhoamiseksi.

IDEOLOGINEN SOTA on 2000-luvulla huomattavasti lisääntynyt. Euroopassa antisemitismi nousee asiantuntijoiden mukaan ennen muuta anti-Israel-ajattelusta.

Gerstenfeld arvioi, että uusi antisemitismi tuli näkyväksi YK:n maailmankonferenssissa rasismia vastaan vuonna 2001 Durbanissa. Konferenssi ilmensi sekä klassisen antisemitismin paluuta, että sen uutta ilmentymää, anti-Israelismia.

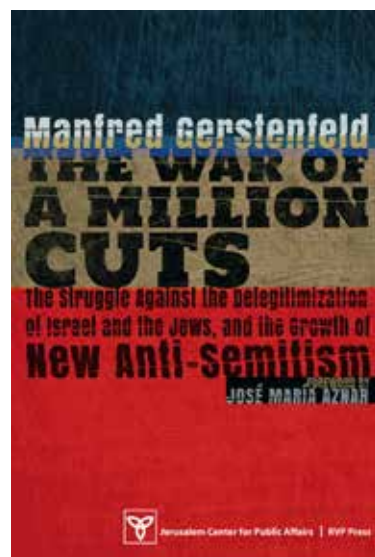
KMN syytettyjen penkillä

Kirjoittaja näkee YK:n arvioivan jatkuvasti Israelia toisin kriteerein kuin muslimimaiden ihmisoikeusrikkomuksia. Kirkkojen maailmanneuvoston hän tulkitsee seuraavan vanavedessä. Osa Yhdysvaltojen ja Skandinavian liberaaleista protestanteista kuuluu tukijoukkoihin.

Keskeisimpänä alkulähteenä vihalle Israelia ja juutalaisia kohtaan kirjoittaja näkee arabit ja monet muslimimaat. Kakkossijalla tulee Eurooppa. Gerstenfeldin mukaan muslimien maahanmuutto on lisännyt antisemitismia ja anti-Israel-ajattelua. Juutalaiset ja Israel nähdään absoluuttisena pahana.

Pohjan tällaiselle ajattelulle on luonut kristillisen antisemitismin perinne, vaikka esimerkiksi katolinen kirkko muutti kurssiaan *Nostra Aetate*-asiakirjan (1965) myötä.

Gerstenfeld näkee myös ääriivasemmiston ja monet johtavat sosiaalidemokraattiset poliitikot uuden antisemitismin airuina. Pohjoismaista mainitaan etenkin Ruotsi ja Norja, jonka antisemitismistä Gerstenfeld on kirjoittanut kirjankin. ”Malmö on eurooppalaisen antisemitismin pääkaupunki”.

Manfred Gerstenfeld: *The War of a Million Cuts. The Struggle Against the Delegitimization of Israel and the Jews, and the Growth of New Anti-Semitism.* Jerusalem Center for Public Affairs 2015. 501 sivua.

Vastapropagandaa

Kirjassa kuvataan antisemitismin ja anti-Israelin kytköksen muodostumista ja muinaisten vihamoitiivien muuntumista. Muslimien lisäksi prosessiin ovat vaikuttaneet monet tekijät kuten media, kristittyt, yliopistot, koulut, hämära käsite nimeltä kansainvälinen oikeus, YK, sosiaalidemokraatit ja juutalaiset itse.

Lähteinä Gerstenfeld on käyttänyt esimerkiksi PEW-tutkimuskeskuksen, EU:n perusoikeuslaitoksen ja Simon Wiesenthal -tutkimuslaitoksen julkaisuja sekä lukuisia haastatteluja.

Päätteenä kirjoittaja kuvaa vihan välittymisen kanavia ja vaikutuksia juutalaisiin ja Israeliin yleisesti. Gerstenfeldin mukaan nyt tulisi perustaa vastapropagandan keskus kun ”toinen holokausti” voidaan vielä välttää.

Kirja innostaa kriittiseen pohdintaan. Samalla se haastaa syytettyjä kertomaan oman versionsa ja toimimaan antisemitismia vastaan. Teos myös vahvistaa ymmärrystä juutalaisten, kristittyjen ja muslimien yhteistyön tarpeesta rauhan rakentamiseksi ja uskonnonvapauden vahvistamiseksi.

Tomi Karttunen

Tosikertomuksia diktatuurista

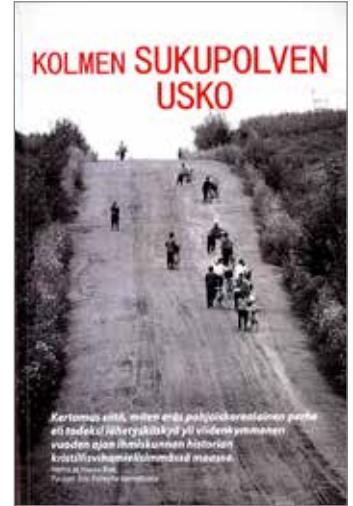
Bae ja Eric Foley: *Kolmen sukupolven usko*. Stefanus-Lähetys 2015. 117 sivua. Barbara Demick: *Suljettu maa - Elämää Pohjois-Koreassa*. Atena 2013. 436 sivua. Blaine Harden: *Pako Pohjois-Koreasta – Leiri 14*. Gummerus 2014. 195 sivua.

Pohjois-Korea on diktatuuri, jossa jokaisen elämää valvotaan ja ohjataan tiukasti. Vaikka kristinusko on kriminalisoitu, maassa elää arviolta 30 000 kristittyä. Kaiken palvonnan on kohdistuttava johtajaan. Kristityksi paljastuminen johtaa kuulusteluihin, eristämiseen vankileirille ja usein myös teloitukseen. Arviolta 150 000–200 000 pohjoiskorealaista on parhaillaan vankina ja pakkotyössä epäinhimillisillä vankileireillä.

Baen suvusta kertova *Kolmen sukupolven usko* kuvaa Jumalan johdatusta erittäin vaikeissa olosuhteissa. Usko välittyy salaa henkilöltä toiselle.

Journalisti **Barbara Demickin** teos *Suljettu maa* perustuu yhdeksään matkaan, jotka hän teki Pohjois-Koreaan vuosina 2001–2008. Lisäksi hän haastatteli noin sataa pohjoiskorealaista loikkaria.

Blaine Hardenin teos *Pako Pohjois-Koreasta – Leiri 14* kertoo **Shin Dong-hyukin** selviytymistarinan. Hän syntyi ja eli täydessä eristyksessä ulkomaailmasta vankileirillä. Viisivuotiaana hän joutui seuraamaan äitinsä ja veljensä teloitusta. Ainaisen nälän ajama 23-vuotias Shin pakeni Kiinan kautta Etelä-Koreaan ja Yhdysvaltoihin. Matkan varrella hän kuuli

kristinuskosta. Shin on tietävästi ensimmäinen pohjoisko-realaisella vankileirillä syntynyt, joka on päässyt pakenemaan Pohjois-Koreasta.

Timo Vasko

Kokemuksia Afrikasta

Martti Arkkila: *Ihmisten kalastajia – välähdyksiä Afrikan lähetyksestä*. Sley-Media 2014. 96 sivua.

Evangeliumiyhdistyksen lähetystyöntekijällä, teol. tri **Martti Arkkilalla** on monipuolinen kokemus Afrikasta. Hän on asunut Keniassa lähetyslapsena 1970- ja 1980-luvuilla. Tällä vuosikymmenellä hän on ollut yhdessä vaimonsa Sinikan kanssa Sley'n lähetystyöntekijänä Sambiassa ja Keniassa.

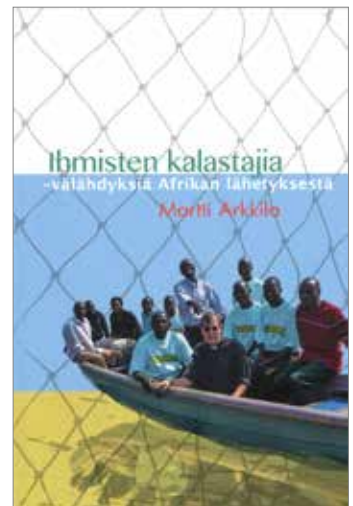
Kirja *Ihmisten kalastajia – välähdyksiä Afrikasta* koostuu parin sivun pituisista teksteistä, välähdyksistä, kuten kirjan alaotsikko asian ilmaisee. Kirjan alkupuolella ollaan Sambiassa ja loppupuolella lähinnä Keniassa. Tekstit eivät liity toisiinsa, mut-

ta niiden kautta lukija pääsee näkemään Afrikan lähetysten eri puolia erityisesti teologin näkökulmasta.

Kirjassa korostuu Raamatun opettamisen ja hyvän teologian tärkeys, mikä nykyisessä lähetyskeskustelussa liian usein unohtuu. Sitaatti kappaleesta "Jambo" kertoo keskeisimmän: "Muista turvautua Jeesukseen, sillä Hänessä kuolemakin on kukistettu! Miksi olimmekaan lähetystyössä? Emmekö juuri tämän sanoman tähden."

Teksteistä kaksi on **Sinikka Arkkilan** kirjoittamia. Sinikan kuvaus ensitunnelmistaan Sambiassa herätti minussa *deja vu* -kokemuksen.

Vaikka kirjan teksteissä käsitellään myös vaikeita asioita, kuten koti-ikävää ja uupumus-

ta, sekä syvää köyhyyttä ja korruptiota, on kirjan perussävyinä kuitenkin luottamus Jumalan johdatukseen ja apuun vaikeuksienkin keskellä.

Ville Auvinen

Ykseys lähetysten vuoksi

Called to Unity: For the Sake of Mission. Toimittaneet **John Gibaut** ja **Knud Jørgensen**. Regnum Books 2014. 295 sivua.

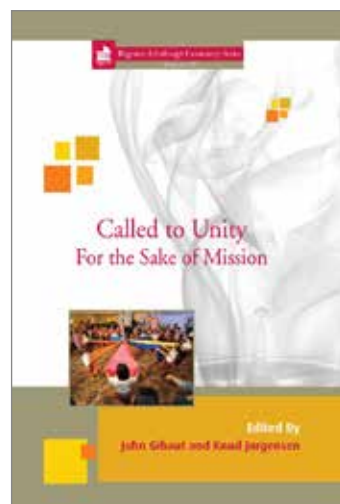
John Gibaut'n ja **Knud Jørgensenin** toimittama artikkelikokoelma pureutuu lähetysteologian ehkä keskeisimpään kysymykseen: mikä on ykseyden ja lähetysten välinen suhde? Kirjan ensimmäinen osa vastaa kysymykseen historiallis-systemaattisesti, toinen käytännön lähetystyöhön painottuen.

Toisen osan aloittaa Gibaut'n kirjoittama artikkeli Kirkkojen maailmanneuvoston kahdesta asiakirjasta: ”Kirkko – yhteistä näkyä kohti” (ykseysdokumentti) ja ”Yhdessä kohti elämää – lähetys ja evankelioiminen

muuttuvassa maailmassa” (lähetysdokumentti).

Gibaut'n artikkeli on kuin yhdistävä sarana kirjan historiallis-systemaattisen ja käytännön lähetystyöhön painottuvan osan välissä. Olisi ollut suotavaa, että historiallis-systemaattinen osa olisi ollut pitempi ja perusteellisempi. Tämän osan viiden artikkelin kirjoittajat ovat **Brian Stanley**, **Mark Laing**, **Knud Jørgensen**, **Dana L. Robert** ja **Veli-Matti Kärkäinen**. Koko kirjoittajakunta on ekumeeninen.

Ganoune Diop mainitsee artikkelissaan, että Luterilainen maailmanliitto olisi järjestänyt Suomessa äskettäin tärkeän lähetyskumppanuusneuvottelun, johon otti osaa lukuisia LML:n jäsenkirkkoja. Kuten lehtemme lukija tietää, kyseessä oli Suomen ev.-lut. kirkon eikä LML:n

järjestämä lähetyskumppanuusneuvottelu Järvenpäässä keväällä 2014.

Kirjaa voi lämpimästi suositella jokaiselle, joka on kiinnostunut ekumenian ja mission erottamattomasta yhteydestä.

Risto Jukko

Uskonnot diasporassa

Global Diasporas and Mission. Toimittaneet **Candler H. Im** ja **Amos Young**. Regnum Edinburgh Centenary Series Volume 23. Regnum Books 2014. 288 sivua.

Muutto vapaaehtoisesti tai sodan pakottamana kotimaassa tai ulkomaille koskee miljoonia ihmisiä eri puolilla maailmaa. Ilmiö avaa kirkoilta ja lähetysyhteistyölle merkittäviä mahdollisuuksia tuoda julki evankeliumin sanomaa ja palvella liikkeellä olevia lähimmäisiä.

Global Diasporas and Mission -teoksen 21 kirjoittajaa eri maista kuvaavat havainnollisesti ja tilastoja hyödyntäen kasvavaa muuttoliikettä. Näkökulmina ovat maahanmuuton historia, raamatullinen aineisto, muu-

tokset kansanryhmien olosuhteissa sekä diasporan koko globaalille Kristuksen kirkolle asettamat haasteet.

Evankeliumin sanoma, niin kuin monen muunkin uskonnon sanoma, on levinnyt pakolaisten ja maahanmuuttajien välittämänä.

Vuonna 2012 lähes puolet kaikista maailman muuttajista oli kristittyjä, yli 400 miljoonaa.

Seuraavaksi eniten oli liikkeellä muslimeita, 218 miljoonaa. Hinduja eli diasporassa 81, agnostikkoja 57, kiinalaisten kansanuskontojen kannattajia 25 ja buddhalaisia 25 miljoonaa.

Kirkkojen ja seurakuntien jäsenten valmiudet monikieliseen ja monikulttuuriseen maahanmuuttajien kohtaamiseen tar-

vitsevat jatkuvaa päivittämistä. Teos tarjoaa tähän monia esimerkkejä. Tarvitsemme myös Suomessa asenteiden tarkistamista raamatullisen arvomaailman perustalta.

Timo Vasko

Ihmisoikeuksista uskonnoissa

Mikko Heikka: *Vapaina ja tasavertaisina. Ihmisoikeudet uskontojen näkökulmasta.* Kirjapaja 2014. 242 sivua.

Espoon hiippakunnan emerituspiispa **Mikko Heikka** on tehnyt palveluksen kokoamalla kristillisten kirkkojen, parin ekumeenisen järjestön sekä islamin ja juutalaisuuden keskeisiä käsityksiä ihmisoikeuksista.

YK:n yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen vuodelta 1948 ovat allekirjoittaneet lähes kaikki maailman maat. Monet aktiiviset kristityt vaikuttivat julistuksen syntyyn. Heistä luterilainen **O.F. Nolde** oli mukana luomassa myös YK:n peruskirjaa. Hänen kynästään on ilmeisesti lähtöisin ihmisoikeuksien julistuksen 18. artikla, jonka mukaan

”jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus”. Artikla korostaa vapautta uskonnon yksityiseen ja julkiseen harjoittamiseen sekä vapautta uskonnon tai vakauksen vaihtamiseen. Juuri tätä artiklaa vastaan toimitaan räikeästi monissa julistuksen allekirjoittaneissa valtioissa joka päivä.

Heikka pohtii teoksessaan kristittyjen toiminnalle ja todistukselle keskeistä ajatusta kristillisen etiikan mahdollisuudesta. Tarvitaanko sitä vai tekeekö luonnollisen lain autonomia erityisen kristillisen etiikan tarpeettomaksi? Luterilaisessa traditiossa tähän vastattaisiin, että kyse on Jumalan rakkauden käskyn mukaisesta elämästä ja toiminnasta.

Monipuolisessa katsauksessaan Heikka kuvaa myös yksittäisiä ajankohtaisia eettisiä tai

eettisiksi tulkittuja kysymyksiä, jotka jakavat kristillisiä kirkkoja ja aiheuttavat jännitteitä myös uskontojen välille.

Jaakko Rusama

Islam konflikteissa

Jaakko Hämeen-Anttila: *Islamin miekka. Idän ja lännen konfliktien historia.* Seven & Otava 2013. 240 sivua.

Islamin miekka tarjoaa ansiokkaasti tiivistetyn kokonaiskuvan islamin historiasta. Näkökulmana on muslimien, kristittyjen ja juutalaisten välisissä suhteissa vuorotteleva väkivaltaisuus ja rauhantahto. **Jaakko Hämeen-Anttila** käy läpi islamin sekä rauhanomaista että aggressiivista etenemistä maittain 600-luvulta 1700-luvulle. Hän avaa merkittäviä vaiheita viittauksilla Koraaniin. 1700-luvulta alkaen islam alkoi taantua ja länsimaat siirtyivät johtavaan asemaan.

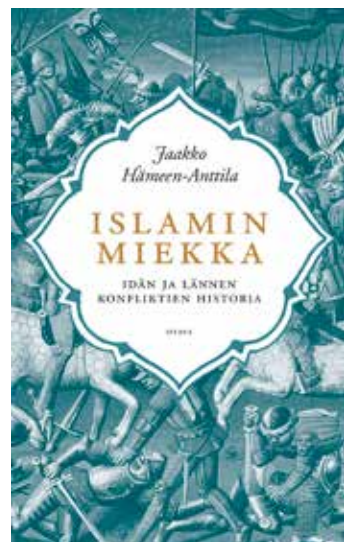
Ryöstöretket, lunnasvaatimukset vangeista, pakkoverotus, toisuskoisten syrjiminen

virantäytöissä ja liittoutuminen kolmatta osapuolta vastaan ovat olleet yleisiä läpi vuosisatojen. Uskonnonvapaus on toteutunut vaihtelevasti ja se on ollut valikoivaa. Vainot ja maastakarkoitukset eivät ole olleet harvinaisia.

Pakolaisia on otettu vastaan suvaitsevaisessa hengessä monissa yhteiskunnissa. Sotia alueiden laajentamiseksi on käyty ensisijaisesti poliittisista syistä, uskontoa on tarvittu selitykseksi harvoin.

Islamin historian keskeiset vaiheet on otsikoitu valaisevasti: Sota joka yhdisti Arabian niemimaan, Valloitus sodat, Jihad ja dhimma, Heikentyminen alkaa, Ristiretket, Turkin nousu ja tuho, Aggressiivinen Länsi.

Asiasanahakemisto olisi lisännyt teoksen käyttökelpoi-

suutta, mutta se on joka tapauksessa välttämätön käsikirja islamin todellisen poliittis-uskonnollisen olemuksen ymmärtämiseen.

Timo Vasko

Katolinen kirkko evankelioi

The New Evangelization: Faith, People, Context and Practice. Toimitaneet **Paul Grogan** ja **Kirsteen Kim**. Bloomsbury 2015. 296 sivua.

Paul Groganin ja **Kirsteen Kimin** toimittama artikkelikokoelma käsittelee roomalaiskatolisen kirkon suurta haastetta, sen todistajantehtävää.

Kirjan 15 artikkelia käsittelevät neljää teemaa: Vatikaanin toinen kirkolliskokous ja uusi evankeliointi; kirkko ja uusi evankeliointi; uusi evankeliointi eri konteksteissa ja uuden evankelionnin toteuttaminen.

Vaikka teoksen näkökulmat ja myös käsitteenmäärittelyt vaihtelevat, kirjan viesti on tärkeä: evankelioiminen on jokaisen kristityn tehtävä. Evankelioimi-

nen tarvitsee tämän ajan kieltä ja uusia tapoja, koska kirkon toimintaympäristö on muuttunut globaaliksi, pirstaleiseksi ja kaiken kyseenalaistavaksi.

Kardinaali **Rino Fisichella** sanoo kirjan esipuheessa: ”Uusi evankeliointi viittaa uudistuneeseen lähestymistapaan, joka tarkastelee Jeesuksen muuttumatonta käskyä opetuslapsilleen viedä evankeliumi kaikille.”

Kirkko ei siis evankelioi ensisijaisesti siksi, että yhteiskunta on muuttunut ja maallistunut, vaan ennen kaikkea siksi, että Kristus itse on käskennyt kirkkoa viemään evankeliumin sanoman jokaiselle ihmiselle kaikkina aikoina kaikkialle.

Tämä edellyttää vahvaa henkilökohtaista kristillistä ja kirkollista identiteettiä. Näistä ajatuksista on myös meillä

protestanteilla oppimista. Kirja sopii jokaiselle, joka on kiinnostunut maailman suurimman kristillisen kirkon evankelioimisnäystä.

Risto Jukko

Fascinerande beskrivning av hjälparbete

Majvor Nyholm: *Afrikanska ögonblick*. Fontana Media 2014. 229 sidor.

Besök i det hårt drabbade Marial Bai i södra Sudan, mötet med Zahara, den blinda flickan som såldes till nedsatt brudpris och blinda som får sin syn. Det här är några axplock ur boken, som ger en spännande beskrivning av praktiskt fältarbete och de otaliga människooden som trädgårdsmästaren och assistenten i ögonkirurgi Majvor Nyholm bekantade sig med under åren 1998–2011. Då arbetade hon tillsammans med sin man, ögonläkaren Sture Nyholm, med att rädda synen på människor i de fattigaste delarna av Kenya och södra Sudan. Paret Nyholm utförde tusentals ögonoperationer för att avhjälpa

bland annat starr, ögontumörer och trakom. Också krigszoner blev bekanta för dem under de år de arbetade i Afrika utsända av organisationen Christian Blind Mission.

Vid första ögonkastet kan boken verka som en torr beskrivning av traditionellt sjukvårdsarbete i Östafrika, men den uppfattningen förändras snabbt då berättelsen går över i en färgstark resa till de lokala stamkulturernas värld.

Boken blir en beskrivning av kulturella sedvänjor, traditioner och upplevelser av dem.

Mitt i allt finns Gud och den kallelse han gett. Författaren skriver i inledningen: ”God does not call the qualified, He qualifies the called.” (Gud kallar inte människor som är kvalificerade. Han kallar villiga människor och utrustar dem.)

Till bokens meriter hör dess läsarvänliga tematiska uppläggning och författarens humor.

Om man klarar av att köra bil i Jakobstad kan man, enligt författaren, köra bil överallt i världen. Kunde detsamma också gälla mission och hjälparbete?

Johanna Björkholm-Kallio

Ajankohtainen Intia

Tommi Nieminen: *Vastaus on Intia*. HS Kirjat 2015. 351 sivua.

Helsingin Sanomien kirjeenvaihtajana Intiassa toiminut **Tommi Nieminen** on kirjoittanut tuhdin tietopaketin Etelä-Aasian jättäjästä. Ainakaan itse en tiedä yhtä perusteellista reporttaasia Intian poliittisista ja yhteiskunnallisista kysymyksistä suomen kielellä.

Intian kulttuurista, uskonnoista ja yhteiskunnasta löytyy muutamia hyviä kirjoja, joita Niemisen journalistisella otteella kirjoitettu opus täydentää.

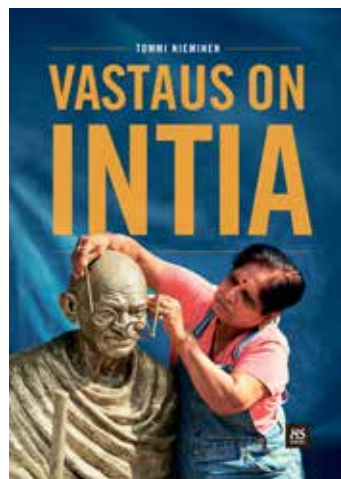
Intiaa on syytä tuntea. Aasialainen supervalta on taloudellisesta ja poliittisesta kompuroinnistaan huolimatta yksi maailmanpolitiikan avainteki-

jöistä. Lisäksi intialainen *soft power* näkyy uskonnollisissa ja kulttuurisissa vaikutteissa ja mielikuvissa, jotka länsimainen nykyculttuuri on hyvin omaksumut.

Uskonnontutkijan tai lähestytyn ammattilaisen näkökulmasta Intian yhteiskunnallisten kysymysten kiinnostavuutta lisää se, että uskonto on punoutunut poliittisiin prosesseihin monitahoisesti.

Hindunationalistien saama murskavoitto vuoden 2014 vaaleissa on aloittanut uuden ajan: tavoitteena on talouspoliittinen kiihdytys, jonka kääntöpuolena on lisääntynyt huoli vähemmistöjen uskonnonvapaudesta.

Niemisen kirjassa on yksi heikkous: ajankohtaisuus. Luku Intian parlamenttivaaleista

vuonna 2014 ei ehkä houkuta lukemaan yhtä suurella innolla muutaman vuoden päästä.

Kirja kannattaa laittaa lukulistan kärkeen, varsinkin jos haluaa saada taustoitusta Intiaa koskeviin uutisiin.

Jyri Komulainen

Tiekartta marginaaliin

Perttu Häkkinen ja Vesa litti: *Valonkantajat. Välihdyksiä suomalaisesta salatieteestä*. Like 2015. 410 sivua.

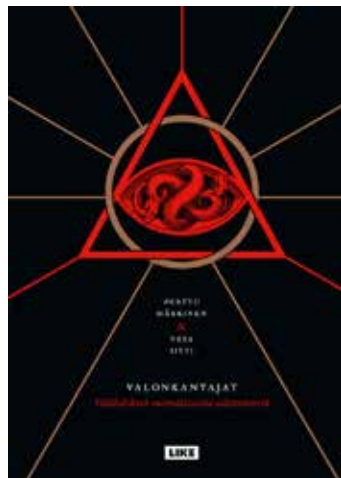
Suomalainen uskonnollinen kartta on kirjavoitunut viime vuosikymmeninä. Luterilaisen yhtenäiskulttuurin varjossa uskoaan ovat harjoittaneet jo pitkään ortodoksit, katoliset ja vapaan kristillisyyden edustajat kuten myös juutalaiset ja tataarimuslimit.

Suomen henkistä maaperää ovat muokanneet myös teosofian kaltaiset virtaukset. Mitä oudompi ilmiö valtakulttuurin mittapuun arvioituna on, sitä vaikeampi siitä on saada asianmukaista tietoa.

Nyt tilanne on muuttunut. Sujuvasti ja asiantuntevasti

kirjoitettu *Valonkantajat* dokumentoi yksissä kansissa suomalaisen salatieteen historiaa. Kirjoittajat lähestyvät sirpalemaista ilmiökenttää eksentrisen henkilögallerian kautta. Esitellyiksi tulevat niin teosofi **Pekka Ervast**, selvännäkijä **Aino Kassinen**, turkulainen seksuaalimaagikko **Reima Saarinen** kuin Lemminkäisen temppeliä etsinyt **Ior Bock**.

Toki *Valonkantajat* -kirjan esittelemät ilmiöt ovat jääneet numeroin mitattuna marginaalisiksi. Luciferin arkkikiipspaksi itseään tituleerannut naantilainen natsi ja okkultisti **Pekka Siitoin** sai koottua vappumarssilleen vuonna 1976 kuusi marssijaa. Mutta Siitoin muistetaan yhä.

Suoran vaikutuksen sijaan voikin pohtia kirjassa esitellyjen ilmiöiden epäsuoraa vaikutusta, jota on vaikea mitata. Jostain kertoo sekin, että *Valonkantajat* ponnahti heti myydyimpien tietokirjojen listalle.

Jyri Komulainen

Epäsovinainen neito evangelistan esikuvana

MITÄ LAULUJEN LAULUN neito voi opettaa meile kirkon lähetyksestä? Hyvin paljon. Tuo neito tunnustaa olevansa ”rakkaudesta sairas”, niin sairas, että hän ei saa rauhaa ennen kuin hän löytää rakkaimpansa. ”Olin tuskaani kuolla – hän oli poissa!” (5:6)

Tuon ajan Lähi-idässä oli selvää, että nuori neito ei saisi liikkua yksin ulkona, ei ainakaan yöllä. Laulujen laulun neito ei kuitenkaan voi pysyä sisällä. Rakkautensa vetämänä hän rikkoo sovinnaisuuden rajat ja lähtee yksin ulos yöhön.

”Silloin päätin: minä lähten ulos, kierrän kaupungin kadut ja torit, etsin sieltä häntä, jota rakastan.” (3:1–2) Tuolla tiellä hän joutui vaarojen keskelle: ”Vastaani tuli vartijoita öisellä kierroksellaan. He löivät minut mustelmille ja repivät huivin yltäni, kaupungin vartiomiehet!” (5:6–7)

VOIDAKSEEN LIIKKUA vapaana naisena yksin yössä, neidon oli peitettävä kasvonsa huiviin (1:7), joka oli katunaisen eli porton tunnusmerkki. Rakkautensa pakottamana neito joutui todella astumaan ulos mukavuusalueeltaan. Hän oli lampaana susien keskellä.

Hän oli niin kuin Paavali, joka joutui kohtaamaan käsittämättömiä kauheuksia ja vaaroja viedäkseen evankeliumia eteenpäin, esittäessään Kristuksen kutsua ihmisille. Mikä motivoi Paavalia ja hänen työkumppaneitaan? Hän kirjoittaa, että ”Kristuksen rakkaus pakottaa meitä.” (2. Kor. 5:14)

Vaikka Jeesus käskee meidän mennä susien keskelle, tämä ei tarkoita, että me muuttuisimme susiksi. Hän lähettää meidät nimenomaan lampaina noiden petojen joukkoon. Se on varmasti vaarallisin kuviteltavissa oleva lähetyt.

Myöskään tuo Laulujen laulujen neito ei alistu eikä lankea portoksi, vaikka hän astuu katunaisten ja miesten öiseen maailmaan. Päinvastoin hänellä on vain yksi ja ainut mieltietty, jolle hän on valmis antautumaan. Tuo neito on ”suljettu puutarha, lukittu tarha, sinetöity lähde” – hän on neitseellinen ja hän kuuluu vain miehelleen. (Laul. 4:12) Neito toivoo, että ”armaani tulee puutarhaansa nauttimaan sen hedelmistä!” (4:16)

Juha Sankamon arkisto

”

Hänellä on vain yksi ja ainut mieltietty, jolle hän on valmis antautumaan.

EVANKELISTAN SYDÄMESSÄ on rakkaus ihmisiä kohtaan. Tuo rakkaus on jumalallista. Se on Jumalan rakkautta, joka saa itsensä Jumalan etsimään ja kutsumaan rakastettuaan, ihmistä. Jumalan ensimmäinen kysymys ihmiselle on: ”Missä sinä olet?” (1. Moos. 3:9) Aadam oli langennut laveille mieron teille. Noilta teiltä Jumala edelleenkin hakee syntisiä.

Jumalan rakkaus johti siihen, että Hän tuli ihmiseksi, meidän lähimmäiseksemme, tänne pimeään maailmaan. Hänen kutsunsa kuuluu halki koko pelastushistorian: ”En minä ole tullut kutsumaan hurskaita vaan syntisiä.” Todella rakastunutta ihmistä – saatikka todellista ja ainutta Jumalaa – ei voi pidätellä. Eikö meidän ”terveiden” pitäisi tulla sairaiksi, rakkaudesta sairaiksi?

Juha Sankamo

TT, Turun Mikaelin seurakunnan seurakuntapastori

Kansankirkot opettelevat kohtaamaan uushenkisyyttä

Helsingissä syyskuussa järjestetty seminaari tarkasteli pohjoismaiden luterilaisten kansankirkkojen suhdetta uushenkisyyteen. Uskontodialogin asiantuntija Pekka Y. Hiltunen muistuttaa kristinuskon rikkaasta mystiikan perinteestä, jota tulisi pitää rohkeasti esillä.

SUOMALAISTA JA EUROOPPALAISTA yleisuskonnollisuutta sävyttää kristinuskon ja valistuksen jälkeisen ateismin lisäksi yhä enemmän myös uushenkisyys. Tilastojen mukaan noin 60 prosenttia suomalaisista ajattelee, että kaikki uskonnot opettavat perimmältään samoin. Tämä ajatus on tyypillinen juuri uushenkisyydelle.

Kirkon on otettava uushenkisyyden vaikutus vakavasti ja opittava keskustelemaan sen värittämän uskonnollisuuden kanssa, sanoo Kirkon lähetystyön keskuksen uskontodialogin asiantuntija **Pekka Y. Hiltunen**.

Helsingissä järjestettiin syyskuun lopussa pohjoismaiden luterilaisten kirkkojen ja uushenkisyyden suhdetta käsittelevä konferenssi (The Nordic Lutheran Folk Churches and New Spirituality), joka oli suunnattu kirkkojen uskontodialogitoimijoille. Hiltusen mukaan tavoitteena oli tarjota välineitä dialogiin.

Konferenssissa kartoitettiin Pohjoismaiden uskonnollista tilannetta, mietittiin syitä perinteisen protestanttisuuden heikkenemiselle länsimaissa ja pohdittiin, mitä eväitä luterilainen teologia antaa uushenkisyyden kohtaamiseen.

New Age ja uushenkisyys

1990-luvulla kirjoitettiin paljon New Agesta. Silloin puhuttiin enimmäkseen yksittäisistä uuden ajan uskontoa edustavista ryhmistä, jotka olivat saaneet vaikutteita lähinnä itämaisista uskonnoista. Nykyisin ei enää käytetä ilmaisua New Age eikä puhuta yksittäisistä nimeltä mainittavista ryhmistä.

Nykyisin puhutaan uushenkisyydestä, jolla tarkoitetaan uskonnollisen ajattelun värittymistä tietyllä tavalla. Hiltusen mukaan uushenkisyys vaikuttaa kansanuskonnollisuuteen laajasti.

”Uushenkiset liikkeet ovat kiehtovia, ja niiden tekniikat tarjoavat välineitä ihmiselle, joka mieltää uskonnon kulutushyödykkeeksi”, Hiltunen toteaa.

Hänen mukaansa perinteisellä kristillisellä mystiikalla ja rukouselämällä olisi kyllä paljon annettavaa, mutta ne eivät jostain syystä vetoa tämän päivän länsimaisiin ihmisiin. ”Ne eivät myy.”

Usein ajatellaan, että uushenkisyys on puhtaasti itämaista uskonnollisuutta, joka verhoutuu länsimaissa länsimaiseen asuun. Hiltunen kuitenkin muistuttaa, että myös vanhasta eurooppalaisesta uskonnollisuudesta on löydettävissä esoteerisen ja okkultistisen uskonnollisuuden juuria.

Hän mainitsee esimerkiksi gnostilaisuuden, teosofian, ruusuristiläisyyden ja astronomian. Konferenssin yhden luennon aiheena olivatkin nykyisen uushenkisyyden läntiset, esoteeriset juuret. 1800-luvulta lähtien itämaisen uskonnollisuuden vaikutus on kuitenkin lisääntynyt.

Joogaa ja mindfulnessia

Suhtautuminen joogaan on jakanut mielipiteitä voimakkaasti monissa kristillisissä piireissä. Uudeksi keskustelunaiheeksi on noussut mindfulness, joka on zen-buddhalaiseen meditaatioon ja theravada-buddhalaiseen vipassana-meditaatioon perustuva mielenhallintatekniikka.

Joissakin seurakunnissa järjestetään jopa mindfulness-piirejä. Pekka Y. Hiltunen näkee sekä joogan että mindfulnessin irtautuneen hindulaisesta ja buddhalaisesta dogmaattisesta taustastaan, mutta samalla ne kuitenkin avaavat ovia näihin uskontoihin.

Harjoituksessa on paljolti kysymys siitä, että ihminen tulee tietoiseksi siitä, mitä hän tekee, Hiltunen selostaa. Hänen mukaansa mindfulness on jossakin neutraalin ja buddhalaisuuden välimaastossa. Samalla kun jotkut kristityt kritisoivat sitä vieraan uskonnon harjoittamisena, arvostelevat buddhalaiset sitä siitä, että se on hylännyt buddhalaisuuden.

Buddhalaistaustaisen mielenhallintatekniikan sijaan kristitty voisi ottaa käyttöön tietoisin ajattelun, joka nousee kristillisistä lähtökohdista.

”

60 prosenttia suomalaisista ajattelee, että kaikki uskonnot opettavat perimmiltään samoin.

Buddhalaisen mietiskelyn ja kristillisen uskokäsitteksen välillä on joka tapauksessa perustava ero. Buddhalaisuudessa tiedostava minuus on kaikkein perimmäisin asia, kun taas kristitty ymmärtää olevansa aina Jumalan edessä.

”Meidän tulisi etsiä aidosti kristillisiä rukousmietiskelyn muotoja”, Hiltunen kehottaa.

Ville Auvinen

Elävä seurakunta elää lähetyksestä

Lähetyksestä elävän seurakunnan hengellisyys ja jumalanpalveluselämä syvenevät, kirjoittaa kirkkohallituksen kansliapäällikkö Jukka Keskitalo.

ENSISIJAINEN TOIMIJA lähetyksessä ei ole kirkko, vaan Jumala itse. Kolmiyhteinen Jumala toimii ja käyttää työssään monia erilaisia työvälineitä. Kristillinen sanoma leviää usein spontaanisti, jopa ilman kirkollisia tai muita järjestäytyneitä rakenteita.

Tietoisuus kaikesta tästä panee meidät kristityt oikealla tavalla pienelle paikalle. Jumala toimii maailmassa suvereenilla tavalla. Jumalan lähetykset ei ole syvimmissä mielessä kiinni meistä.

Joskus missio Dei -ajatusta on kuitenkin viety siihenkin suuntaan, että kirkon ja paikallisseurakunnan rooli on jäänyt lähes kokonaan sivuun. On korostettu, että Jumala toimii maailmassa suoraan ohi kirkon ja puhuttelee kirkkoakin maailman kautta.

Tällainen seurakunnan ja kirkon rakenteet ohittava lähetyksellisyys ei nouse luterilaisesta teologiasta. Jumala kyllä toimii maailmassa monin eri tavoin, jotka usein ovat kirkoltakin salattuja. Jumalan lähetyksen tärkein työkalu on kuitenkin elävä paikallisseurakunta. Juuri tämän vuoksi kirkko ja seurakunta on lähetyksen toimija.

KIRKKO JA SEURAKUNTA ovat olemukseltaan missionaarisia. Kirkko käpertyy itseensä, jos se ei ilmennä elämällään ja toiminnallaan sille annettua lähetyksenkäskyä. Tällöin kirkko joutuu ikään kuin kirstyväan spiraaliin, joka johtaa lopulta kuihtumiseen. Käänteisesti voidaan sanoa, että lähetyksestä elävä kirkko pääsee avartuvaan spiraaliin, joka ilmenee ulospäin suuntautumisena, hengellisen

SEKL:n arkisto

Aarne Ormio

Jukka Keskitalo

elämän ja jumalanpalveluselämän syvenemisenä. Lähetyksestä elävä kirkko on myös rukoileva kirkko ja päinvastoin rukoileva kirkko on lähetyksestä elävä kirkko.

Kirkon ja seurakunnan keskeinen rooli Jumalan lähetyksessä ankkuroituu myös Uuden testamentin ajatukseen kristityistä Jumalan työtovereina, kuten apostoli Paavali kirjoittaa (1. Kor. 3:9). Kristittyinä me saamme olla Jumalan työtovereina lähetyksessä, joka ylittää erilaisia rajoja.

Tämä kytkeytyy suoraan ajatukseen kaikkien kristittyjen yhteisestä pappeudesta. Tässä on lähetyksen voima. Seurakunta elää missionaarisuuttaan aidosti todeksi, kun se antaa kaikille jäsenilleen tilaa ja mahdollisuuksia oman panoksensa antamiseen.

KIRKON NÄKÖKULMASTA missiologian opinnot olisivat aivan välttämättömiä jokaiselle tulevalle papille. Tällä hetkellä teologisen loppututkinnon on mahdollista suorittaa osallistumatta tuntiaakaan lähetysteologian opintoihin. Tämä asettaa haasteen kirkon omalle täydennyskoulutukselle.

Kirkon kokonaisvaltainen missio on lähetystyötä, evankelioimista ja yhteistä todistusta. Evankeliumin julistaminen ja köyhyyden poistamiseen tähtäävä diakoninen palvelu yhdessä ovat todistusta Jumalan rakkaudesta. Lähetykseen kuuluu oikeudenmukaisuuden, ihmisarvon ja perusoikeuksien puolustaminen. Kirkon on kuunneltava syrjäytettyjä ja syrjään jääneitä sekä puhuttava heidän kanssaan ja annettava ääni äänettömille.

MONIKULTTUURISUUS ON MYÖNTEINEN haaste, ja maahanmuuttajat ovat kirkkoa uudistava resurssi. Enemmistö heistä on kristittyjä. Maahanmuutto on samalla myös missionaarinen haaste.

Eri uskontojen lisääntyvä läsnäolo haastaa kirkkoa ja yksittäistä kristittyä myös uskontodialogiin, joka voi alkaa pienistä yhteisistä teoista, kunnioituksesta ja vieraanvaraisuudesta.

Kristittyinä kerromme uskostamme toisille. Uskontodialogi on osa kirkon missiota. Jumala on kohtaamisessa läsnä Pyhän Henkensä kautta.

Jukka Keskitalo

Kirjoitus on lyhennelmä Suomen Lähetysseuran lähetyshuhtilla Rovaniemellä kesäkuussa pidetystä puheesta.

connected

www.Mission-Net.org

4. eurooppalainen Mission-Net -tapahtuma
28.12.2015 – 2.1.2016 Offenburgissa, Saksassa

Tämän vuoden tapahtuman teema on 'Connected'.
Luo yhteys Jumalaan, maailmaan ja toisiin uskoviin!

Kuka olen? Minne Jumala kutsuu minua? Kuinka tulisi elää?
Kuinka minun odotetaan tulevan toimeen erilaisten ihmisten
kanssa? Miksi tämä kaikki on niin vaikeaa? Jos olet kysynyt
jonkun noista kysymyksistä, Mission-Netin raamattutun-
nit ovat juuri sinulle! Tarkastelemme tällä kertaa Paavalin
kirjettä efesolaisille.

Nyt tarvitaan sankareita

Ryhdy kummiksi Nepalin lapsille!

suomenlahetysseura.fi/kummit

SUOMEN
LÄHETYSSEURA

Tarkkana seurakuntaliitoksissa!

Yhtymään liittyvä seurakunta ei voi enää päättää itsenäisesti siitä, kuinka paljon se käyttää varojaan lähetystyöhön.

UUONNA 1998 VALMISTUNEESSA mietinnössä *Koko kirkon missio* linjattiin, että lähetystyön subjekti on paikallisseurakunta. Seurakunta, joka liittyy seurakuntayhtymään, ei voi liittymisen jälkeen enää itsenäisesti päättää lähetystyöhön käytettävistä verovaroista, vaan asiasta on keskusteltava ja päätettävä seurakuntayhtymän hallintoelimityissä.

Lähetystyön näkökulmasta seurakuntaliitos muuttaa asioita päinvastaiseen suuntaan kuin kirkon lähetystyön asiakirjoissa on toivottu.

Lähetystyö on seurakunnalle annettu tehtävä, josta seurakunnan on kannettava vastuu. Sitä ei saa delegoida. Seurakuntayhtymälle kuuluvat tehtävät on määritelty seurakuntayhtymän perussäännössä. Yksi keskeinen tehtävä on seurakuntien taloushallinnon hoitaminen. Tätä tehtävää hoitaessaan yhtymä voi vaikuttaa myös lähetystyöhön kohdennettavien verotulojen määrään.

Yhteisiä sopimuksia

Seurakuntayhtymässä paikallisseurakunnan itsenäistä asemaa lähetystyön subjektina voi korostaa yhteisesti sovitulla menettelyllä. Esimerkiksi paikallisseurakunnan hallinto ja yhteinen kirkkovaiktuusto voivat etsiä yhteisen linjauksen siitä, kuinka paljon verotuloista käytetään lähetystyöhön.

Sovittu osuus voidaan jakaa seurakuntien kesken suhteessa niiden väkimäärään, minkä jälkeen seurakunnat saavat päättää itsenäisesti rahojen kanavoinnista.

Lähetysjärjestöjen kanssa tehdyt yhteistyösopimukset eivät tuota ongelmia. Ne täytyy vain muistaa pitää mukana yhdistymisprosessissa niin, että sopimusten velvoitteet huomioidaan seurakuntayhtymän seuraavassa talous- ja toimintasuunnitelmassa.

Yhdistymistä ohjaa kirkkolaki

Seurakuntien yhdistymistä ohjaa kirkkolaki, jonka mukaan saman kunnan alueella sijaitsevien seurakuntien on muodostettava seurakuntayhtymä. Seurakuntaliitokset, kuten kuntaliitoksetkin, ovat hyvin haasteellisia ja vaativat onnistuakseen henkilöstön ja luottamushenkilöiden määrätietoisuuden ponnistuksen. Kaikkiin hallinnon ja toiminnan järjestämisen kysymyksiin ei ole olemassa valmiita vastauksia. Siksi kaikki ratkaisut on neuvoteltava ja sovittava yhdessä. Tämä vaatii paitsi runsaasti aikaa, myös vastuullista ja luovaa päätöksentekokykyä.

On myös valmistauduttava siihen, että tehtyjä ratkaisuja joudutaan myöhemmin tarkentamaan tai jopa kokonaan muuttamaan. Todennäköisesti seurakuntaliitoksen eteen joutuu lähivuosina vielä moni seurakunta. Vuonna 2015 seurakuntayhtymiä on 32 ja niihin kuluu yhteensä 154 paikallisseurakuntaa. Seurakuntayhtymiin kuulumattomia itsenäisiä seurakuntatalouksia on 258. Vuoden 2010 alussa yhtymiin kuulumattomia seurakuntatalouksia oli 286.

Kari Eskelinen

KIRKON KANSAINVÄLISEN TYÖN ERITYISKOULUTUS KOTIMAAN HENKILÖSTÖLLE (25 OP)

Vuosina 2015–2016 (2017) järjestetään seuraavat 5 op:n moduulit, joita keräämällä voi joko suorittaa erityiskoulutuksen kokonaisuuden 25 op. tai käydä jonkin yksittäisen moduulin.

KIRKON MISSIO - MINUN TEHTÄVÄNI (5 op.)

Osallistuja:

- syventää ymmärrystään kirkon tehtävästä ja omasta roolistaan kirkon missiossa

Lähijaksot: 2.–4.5.2016 ja 18.–20.5.2016

Paikka: Karkun ev. opisto

HUOM! Ilmoittautuminen 25.4.2016 mennessä:

maarit.heinonen@keokarkku.fi, p. 050-5051153
keokarkku.starsoft.fi/browsecourses

Tiedustelut: Jaakko Rusama, jaakko.rusama@evl.fi, p. 040-1425242

MUUTTUVA USKONNOLLISUUS JA USKONTOJEN KOHTAAMINEN (5 op.)

Osallistuja:

- tuntee muuttuvaa uskonnollista kenttää
- vahvistaa vuorovaikutustaitojaan
- löytää erilaisia toimintatapoja uskontojen ja uskonnottomuuden kohtaamiseen

Lähijaksot: 17.–19.2.2016 ja 7.–9.9.2016

Paikka: Kuopio

Tiedustelut: Jukka Helle, jukka.helle@evl.fi, p. 044-7050612

GLOBAALIKASVATUS JA VAIKUTTAMINEN (5 op.)

Osallistuja:

- tunnistaa globaalin yhteenkuuluvuuden ja vastuun luomakunnassa
- rohkaistuu toimimaan yhteiskunnallisen epäoikeudenmukaisuuden poistamiseksi
- tuntee globaalikasvatuksen ja vaikuttamistyön ajankohtaisia menetelmiä ja osaa hyödyntää niitä

Lähijaksot: 20.–22.1.2016 ja 9.–11.5.2016

Paikka: Majatalo Onnela, Tuusula

Tiedustelut: Minna Törrönen, minna.torronen@kirkonulkomaa.fi, p. 0400-385 441

SEURAKUNTA MAAHANMUUTTAJAN KOTINA (5 op.)

Osallistuja:

- syventää ymmärrystään maahanmuuton eri muodoista ja prosesseista
- rohkaistuu moniammatillisen yhteistyön kehittämiseen sekä vaikuttamistoimintaan
- oppii hyödyntämään erilaisia toimintamalleja seurakunnan monikulttuurisen työn kehittämisessä
- ymmärtää dialogisen vuorovaikutuksen ja yhdenvertaisin toiminnan merkityksen

Lähijaksot: 22.–24.11.2016 ja 7.–9.2.2017

Paikka: Oulu

Tiedustelut: Matti Laurila, matti.laurila@evl.fi, p. 040-744 6055

MAAILMANLAAJA KIRKKO (5 op)

Osallistuja:

- syventää ymmärrystään kirkosta yhtenä, maailmanlaajana ja paikallisesti toimivana yhteisönä
- kykenee jäsentämään kristittyjen ykseyspyrkimykset osana kirkon maailmanlaajaa missiota
- rohkaistuu kristittyjen ykseyttä edistävään vuorovaikutukseen ja yhteistyöhön
- saa valmiuksia paikallisekumenian toteuttamiseen ja ekumeeniseen kasvatustyöhön

Lähijaksot: 17.–19.11.2015 ja 9.–11.2.2016

Paikka: Oulu

Tiedustelut: Matti Laurila, matti.laurila@evl.fi, p. 040-744 6055

Ilmoittaudu
ja
tule mukaan!

Ilmoittautuminen ja hintatiedot
sähköisessä koulutuskalenterissa
sakasti.evl.fi

Facebook tuo mukaan nuoria

Laitilan seurakunnan lähetys- ja pyhäkoulusihteeri Tiina Saari perusti facebook-sivun seurakuntansa lähetystyölle. Postausten aitous, rehellisyys ja hauskat kuvat ovat vetäneet nuoria mukaan toimintaan.

MINULTA KYSYTTIIN USEIN mitä työnkuvaani kuuluu. Ajattelin, että avaamalla tilin facebookiin voisin kertoa omasta työstäni ja välittää samalla tietoa lähetystyön tapahtumista ja nimikkolähettiemme kuulumisista.

Olen fb:n kautta pyytänyt ihmisiä myös autamaan. Joskus on tarvittu nuttujen ja villasukkien kuljetusapua. Haluan tehdä työalaa tutuksi sosiaalisen median kautta, sillä siellähän ihmiset ovat. Ei pidä kuitenkaan unohtaa niitä, jotka eivät käytä sosiaalista mediaa. Ilmoittelen edelleen tapahtumista myös paikallislehdessä.

Näin seurakunnat käyttävät Fb-sivuja:

”Laitamme linkkejä nimikkolähettiemme kirjoituksiin.”

”Kerromme nimikkolähettiemme vierailuista.”

”Linkitämme lähetysjärjestöjen uutisiin.”

”Poimimme otteita nimikkolähetien kirjeistä.”

”Pyydämme nimikkoläheteiltämme valokuvia.”

”Otamme lyhyitä videoita innostavista hetkistä.”

Toivon, että ihmiset saavat fb-sivun kautta tietoa lähetyssehteerien työstä ja omasta seurakunnastamme, mutta myös kirkostamme ja kirkkomme lähetystyöstä.

Lähetystyömme fb-kavereina on myös sellaisia, jotka eivät käy tilaisuuksissa, mutta haluavat seurata mitä seurakunnassa tapahtuu. Minä en pyydä ketään lähetystyön fb-kaveriksi, vaan ihmiset saavat pyytää meitä kaverikseen. Tällöin en tunkeile enkä pakota ketään olemaan Laitilan seurakunnan lähetystyön kaveri. Minusta tämä on reilua.

Toivon, että lähetystyömme saisi somen kautta uusia, nuoria vapaaehtoisia. Minulla on suuri huoli siitä, mistä saamme tulevaisuudessa auttavia käsiä ja lähetyskipinän saaneita ihmisiä mukaan. Ehkä somen avulla?

Lähetyksen työala tuntuu olevan monelle vieras juttu. Sitä pitäisi tuoda enemmän esille. Vinkkeinä sanoisin, että ole aktiivinen ja aito. Harkitse. Välitä oikeaa tietoa kirkosta ja seurakunnastanne. Ota kuvia ja jaa niitä. Muista kuitenkin, että julkaisemiseen tarvitaan kuvassa näkyvien ihmisten lupa.

Tiina Saari

Miten sinun seurakunnassasi tehdään lähetystyötä? Laita idea kiertämään:
ext-danielle.miettinen@evl.fi

Caspari Center's

10-day course

April 11 – 22, 2016 ■ Israel

For theologians, pastors,
missionaries, and other
Christians in ministry

Jesus the Jew

– A Light to
the Nations

The themes covered will include:

- *The Jerusalem of Jesus the Jew*
- *The Galilee of Jesus*
- *Qumran: A different Judaism*
- *Jesus and New Testament authors as contextual theologians*
- *Jewish believers in the first centuries*
- *Covenant theology*
- *Messianic Judaism as a contextual expression of faith in Jesus*
- *Reconciliation as a contextual challenge*

For further information and registration (before February 1, 2016) please contact the Caspari Center office at +972-2-623-3926 or Caspari@caspari.com. (www.caspari.com/new/en/studies-and-research/study-tours)

Kristittynä Suomessa – Opintolinja maahanmuuttajille

Lukuvuoden mittainen linja sopii 1-2 vuotta Suomessa asuneelle, joka taitaa suomen kielen alkeet. Linjalla opiskellaan suomen kieltä ja Raamattua sekä tutustutaan suomalaiseen yhteiskuntaan ja työelämään. Opintoihin voi saada kotoutumis- tai opintotukea. Hae nyt!

www.maahanmuuttajalinja.fi

Suomen Raamattuopisto, Kauniainen, p. 09 5123 910, info@sro.fi.

Finlands sak är vår – eller Sveriges

DE SVENSKA JOURNALISTERNA **Olof Lagercrantz** och **Karl-Gunnar Hillebrand** publicerade i december 1939 efter vinterkrigets utbrott den lilla boken "Finlands sak är vår". Dess upplaga var 600 000 och den spreds över hela Sverige.

Skrivelsens rubrik blev snabbt mottot för en kampanj med vars hjälp svenskarna mobiliserade frivilliga för att hjälpa sin lilla granne i öst i kamp mot den ryska björnen. Enligt uppgift anmälde sig 10 000 frivilliga av vilka 8 000 slutligen reste över till Finland. Det går knappast att överdriva den tacksamhet som det finska folket fortfarande hyser mot sin storebror i väst än idag.

I MIN UNGDOM talade man ofta om hur vi i Finland med några års dröjsmål tar efter det som svenskarna har kommit på. Vi har ofta beundrat de processer som påbörjats i väst och så har vi gjort samma saker så småningom.

Det som vi inte kunnat härma – hur mycket vi än hade velat – är Sveriges framgångar i fotboll. I ishockeyrinkarna har vi däremot höjt oss till deras nivå. Dock bör det erkännas att detta delvis skett med hjälp av en svensk tränare!

Å andra sidan finns det en del svenska nyanser och skeenden som vi inte är lika ivriga att överta. Med tanke på det traditionella missionsarbetet går diskussionerna emellanåt höga i vårt eget land. Jag får i bland den uppfattningen att ordet "mission" är besvärligt.

Med traditionell mission menar jag till exempel Petrus' exklusiva formulering och utgångspunkt i Apostlagärningarna: "Jesus är stenen som föraktades av er husbyggare men blev till en hörnsten. Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss." (Apg. 4:11–12). Emellanåt känns det som om missionen behöver motiveras med att man borrar brunnar eller bygger skolor och sjukhus. Naturligtvis är de här tre nämnda exemplen också de en väsentlig del av missionsarbetet idag. Vi ser ju människan som en helhet bestående av kropp, själ och ande.

Aarne Ormio

”

Jesus är stenen som föraktades av er husbyggare men blev till en hörnsten.

JAG ÄR ÄNDÅ mån om att betona att vi inte skall tappa fokus och innehåll i diskussionen om kyrkans mission. Vi får inte radera ordet. Om vi gör det så är risken stor att vi får allt svårare att förklara vad Petrus egentligen menade.

I vårt västra grannland har man frångått ordet mission sedan flera år tillbaka. De svenska utsändas antal har minskat radikalt och det har antagligen även teologiska orsaker. "Mene ja tiedä", som vi säger i Finland.

Sveriges sak är vår? Kanske man inte kan säga så på detta område. I vilket fall som helst så menar jag att det är viktigt att diskussionen om vad missionen i grund och botten handlar om i vårt land fortsätter. Jag är övertygad om att missionens framtid står och faller på att följande mening är glasklar: "Hos ingen annan finns frälsningen och ingenstans finns något annat namn som kan rädda oss."

Magnus Riska
stiftsdekan i Borgå

Tammerfors stift ordnade en vänskapsresa till Förenta staterna förra våren. På resan firade man mäsä i den lutherska församlingen Abiding Saviour i Columbia. Församlingens pastor Chad Kline (till höger) assisterades av pastor Tauno Toompuu från Rakvere i Estland och Sonja Turunen, pastor för unga vuxna i Lahtis kyrkliga samfällighet.

Stiftens studieresor inspirerar till öppenhet och gemenskap

När kristendomens geografiska tyngdpunkt förskjuts till det södra halvklotet förändras de internationella kontakternas karaktär. Samarbete blir viktigare och behöver synas som ett utbyte av erfarenheter.

I DET INTERNATIONELLA utbytet har vänstiftsavtalen en central roll. Avtalens antal varierar kraftigt. Tammerfors har fyra vänstift på tre kontinenter, nämligen Strängnäs Stift i Svenska kyrkan, Manchester Diocese i Church of England, Eastern Diocese i The Evangelical Lutheran Church in Namibia (ELCIN) och Delaware-Maryland Synod i The Evangelical Lutheran Church in America (ELCA).

Kontakterna till alla vänstift är aktiva, berättar stiftssekreterare **Sakari Löytty**, som deltog i en

delegation som besökte Maryland i månadsskiftet maj-juni.

”Det handlade om en studieresa som fokuserade på församlings- och gudstjänstliv samt på mångkulturellt arbete. Målet var att få nya intryck och modeller för att utveckla församlingslivet”, berättar Löytty.

Växelverkan med Manchester fungerar också på ett ypperligt sätt. Ungdomsarbetet i Tammerfors kyrkliga samfällighet har tillsammans med ungdomarna i Manchester utarbetat en gemen-

sam skriftskola och ledarutbildning, tillägger Löytty. Möjligheterna är många.

Ökad förståelse och öppenhet

Studiebesöken som stiftens medarbetare och församlingsmedlemmar gör öppnar upp och ger ökad förståelse för samarbetskyrkornas behov och önsksningar.

”Det är egentligen bara på ort och ställe som man får en fullständig bild av det missionsarbete som utförs, eller det som är temat för studieresan”, konstaterar stiftssekreterare **Tomas Ray**.

Han organiserade Forum för mission och internationellt arbete, som arrangerades av Borgå stift och hölls i Tallinn i maj 2015. Under studieresan bekantade sig stiftets missionsaktörer med den lokala kyrkans verksamhet och missionscentral.

Det finns många möjligheter att lägga upp studieresorna för att skapa förståelse och öppenhet. Kuopio stift planerar att besöka den evangelisk-lutherska kyrkan i Jordanien och det heliga landet i mars och samtidigt delta i maraton i Palestina, berättar stiftssekreterare **Jukka Helle**.

Han framhåller att kontakterna vidgar vår uppfattning om Guds världsvida kyrka. **Anssi Nurmi**, stiftssekreterare i Åbo stift, är inne på samma linje och lyfter fram ett utbyte av arbetskraft som ett lyckat alternativ.

Relationen till många samarbetskyrkor håller på att utvecklas till ett jämbördigt utbyte av erfarenheter. Sakari Löytty gläds över att relationen till den nami-

biska systerkyrkan i allt mindre grad handlar om ensidigt ekonomiskt stöd.

”En likvärdig diskussion om hur kyrkorna andligt och teologiskt kan stöda varandra för att bygga upp en församlingscenterad kyrka håller på att växa fram”, berättar Löytty.

Studieresorna kan i bästa fall bygga upp såväl samarbete som kulturellt utbyte. Stiftssekreterare **Anssi Almgren** berättar att man i Esbo stift noga funderat över resornas syfte och mål.

Inkommande år kommer stiftet att ordna en kulturbe- tonad resa till vänstiftet i Namibia. Syftet är att berika och inspirera församlinglivet både på hemmaplan och i samarbetskyrkan, berättar Almgren.

Behöver leda till verksamhet

Studieresorna i stiftens regi främjar kyrkans mångkulturella arbete och aktualiserar globala frågor. Resorna kan bli mission i retur. I sämsta fall blir de resenärernas personliga erfarenheter som inte engagerar till verksamhet, påpekar stiftssekreterare **Matti Laurila** från Uleåborgs stift.

Sakari Löytty avrundar med ett citat av biskop **Wolfgang Herz-Lane** från ELCA: ”Every Christian is a missionary, every pastor is a mission director”. Missionsansvaret är gemensamt.

Johanna Björkholm-Kallio

Prenumerationer och adressändringar

Tfn: 09 18021
e-post: lahetykslehti.kirkkohallitus@evl.fi
Kyrkostyrelsen /
Kyrkans missionscentral
PB 210, 00131 Helsingfors

Utgivare

Kyrkans missionscentral
PB 210
00131 Helsingfors
Tfn: 09 18021
Fax: 09 1802 350
sakasti.evl.fi > Tutkimukset
ja julkaisut > Lehdet

Chefredaktör

Risto Jukko
risto.jukko@evl.fi

Redaktionssekreterare

Danielle Miettinen
ext-danielle.miettinen@evl.fi

Redaktion

Ville Auvinen
Johanna Björkholm-Kallio
Kari Eskelinen
Paula Laajalahti
Anssi Nurmi
Jaakko Rusama
Kimmo Saares
Elina Tervonen

Tryck

Unigrafia Oy

Grafisk planering

Hanna Sario / Unigrafia Oy

Layout

Hanna Sario / Unigrafia Oy

Upplaga

3600 st.

Tidningen utkommer

två gånger per år.
Nästa nummer utkommer
i mars 2016.

Tidningen skickas till församlingar, missionssekreterare, kyrkligt anställda präster, lektorer och religionslärare. Utöver detta skickas tidningen som gruppårsändelse till bland annat kyrkans missionsorganisationer och domkapitel.

ISSN 0789-5135

ISSN 2242-3877 (webb)

BFE1

Itella Green

Silja-Maaria Kavaston arkisto

Herra, anna uskon
siemenen kasvaa
valossasi kaikkialla.
Yhdessä sinun
kanssasi uskallan
mennä minne tahdot.
Täytä minut ilolla,
jotta jaksan välittää.

Silja-Maaria Kavasto

Porin Teljän seura-
kunnan lähetystyöstä
vastaava kappalainen

SUOMEN[†]
EV. LUT.
KIRKKO